40

340

॥ ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ॥

॥ ஸ்ரீமத்வரவரமுநயே நம: ॥

॥ ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸமஹாகுரவே நம: ॥

தத்த்வஸாரவ்யாக்யாநம் த்ருதீயோ நிஶ்வாஸ:

நிச்வாஸ மண்டனம்.

இஃது

ஸ்ரீமத் பாஷ்யகார ஸாம்நேய

ஸ்ரீமத் தாஶரதி திவ்யாந்வய ஸம்பூதரான

ஸ்ரீமான் கோயில் கந்தாடை

வாதூல தேசிக அப்பன் ஸ்வாமியால்

அருளிச் செய்யப் பட்டது.

OFFICE OF THE ... 16 APR 1935 ... MADRAS

ஸ்ரீ விலாஸம் பிரஸ், ஸ்ரீரங்கம்.

பவ பங்குனி உத்திரம்.

காபிரைட் ரிஜிஸ்டர்ட்.

1935 [அணா 4

Q22
N135
172062

ஸ்ரீ:

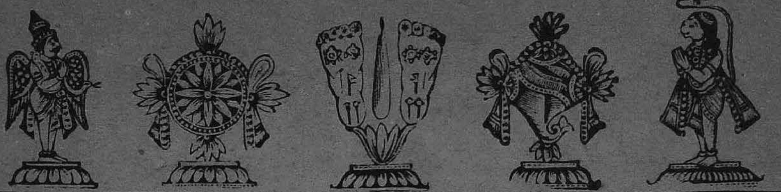

॥ ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ॥

॥ ஸ்ரீமதே வரவரமுநயே நம: ॥

॥ ஸ்ரீஸ்ரீநிவாஸமஹாகுரவே நம: ॥

முகவுரை.

ஶாஸ்த்ரத்தில் ஸ்த்ரீஶூத்ர விஷயத்தில் இன்றுவரை உபய ஸம்ப்ரதாயத்திலும் ஸப்ரணவாஷ்டாக்ஷரோபதேஶம் கிடையாது. அப்படிக்கு ப்ரமாணமும் கிடையாது. உபயஸம்ப்ரதாயத்திலுமுள்ள ஆசார்யர்கள் எங்கும் ப்ரமாணப்ரதர்ஶனபுரஸ்ஸரம் அப்படிக்கு நிரூபிக்கவில்லை என்று சொன்னதை மறுக்கவே வொயிநிர்ணயம் பிறந்தது. இதில் ஸ்ரீதேசிக ஸ்ரீஸூக்திக்கு கிஞ்சித்தேனும் குறைவு சொல்லப்படவில்லை. நமக்கு அந்த ஸ்ரீஸூக்திகளில் கனவிலும் விரோதாபிப்ராயம் கிடையாது. இப்படியிருக்க, தேசிக ஸ்ரீஸூக்தி ஸம்ரக்ஷண ஸபையார் தலையிட்டுக் கொண்டது கேவலம் கலாபிமானத்தையே காட்டுகிறது. அது ஒருபுறம் நிற்க,— இதில் 13 பக்கத்தில் ப்ரணவம் சேராத அஷ்டாக்ஷரமே ஶாஸ்த்ரஸம்மதமானம் என்பதை ஸப்ரமாணம் நிரூபிக்கிற ஸ்ரீ ஆச்சான் பிள்ளை ஸ்ரீஸூக்தியைக் காட்டினோம்.

அதற்கு நாளது வரை உத்தரமுரைக்கக் காணேம். அப்படியே ப்ரஸ்துதவிஷயத்தில் ஸகாக்ஷராதித்யாதி ச்ருதி உபயவாதி ஸம்ப்ரதிபந்நமென்று ஸாரப்ரகாசிகாஸூக்தியைக் காட்டினேன். அதற்கு அது அநாதரணீயம் என்றே பதில் சொல்லப் பட்டது. தாவதா ப்ரகாசிகாகாரர் தேசிகஸம்ப்ரதாயஸித்தஸம்ப்ரதாயஜ்ஞராகவாகமாட்டாரிறே. ஆக, ஸ்த்ரீசூத்ரவிஷயத்தில் ஸப்ரணவாஷ்டாக்ஷரோபதேசத்தில் ப்ரமாணமும் ப்ர யோக்தவேந தேசிகாசார்ய ஸம்மதியும் ஸித்தமாகையாலும், தேசிகாசார்யஸம்ப்ரதாயத்தில் இது விஷயமாய் பிறந்த க்ரந்தங் கள் பல உள. அவைகளே இந்த ஸம்ப்ரதாயரக்ஷணத்துக்கு போது மாகையாலும், இதர ஸம்ப்ரதாயஸ்தர் அவைகளை பார்க்காமல் க்ரந் தம் எழுதுவதாலும், இம்மாதிரி பரஸ்பரம் மேல்மேல் க்ரந்தம் எழுதுவதால் அநவஸ்தை வருமாகையாலும், ஸம்ப்ரதாய வசி ஷ்டியில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய சிஷ்யஸம்ப்ரதாயங்களில் ஒன் றிலும் அர்த்தவிரோதமில்லை, வாக்யயோஜநாபேதமேயுள்ளது. தேசகாலாவஸ்தாவிசேஷங்களாலே வரும் அநுஷ்டாநவைஷ ம்யம் சாஸ்த்ராநுமதம் என்று ஸாராஸ்வாதத்திலே ஸூசிதப்ராய மாகையாலும், இனி இது விஷயமாய் க்ரந்தம் எழுதுவதில் விச் ராந்தியடைகிறோம் என்று ஸ்வாமிநோ விஜ்ஞாபயந்தே ॥

इति

श्री. कं. अ.

ஸ்ரீ:

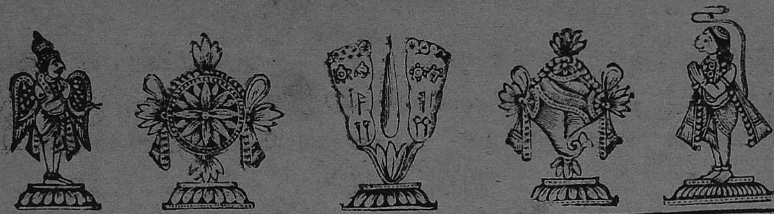

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமத்வரவரமுநயே நம:

ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸமஹாகுரவே நம:

நிச்வாஸ மண்டநம்.

தத்வஸாரபோதிந்யாம் — த்ருதீயோ நிச்வாஸ:

கல்யாணம் கலயது கல்பகக்லுப்திதாநாம்
ஸஞ்ஜாத: கலிஜிதிமஸ்தகாந்தவாயோ: ।
ஸ்ரீவத்ஸ்யா கமலஹரா யதோத்பவஸ்ஸோய:
ஸ்ரீராமாவரஜயதீசபோதாய ஸித்த: ॥

போதகநிகமாந்த குரவேத்ரா:
ஸ்ரீயாதவாரணௌ ஸமாஸ்ரயே மஹிதௌ ।
த்ராஸ்தரஹவாஸிம்ந்யா—
தஸ்மாநுஷ்யத்ரக்ஷத: க்ருபயா ॥

நைச்சீயீகம் ஹாகம்
ஸூக்ஷ்மஸ்ய சிதீயபிம்பஸ்ய ।
க்ருத்ஸ்நம் மதிநமேஹி
போதிந்யாஸ்து த்ருதீயநிச்வாஸாஸ்ஸ ॥

“ தத்வகூடாக்ஷமே சிதீய பிம்பே சிதீயோ வாஸ: ”—என்ற ஓர் ஸஞ்சிகை இங்கு விசாரிக்கப்படுகிறது.

வொபிநியில் திருவஷ்டாக்ஷரோத்பத்தி வாக்யங்களான ஓமி த்யக்ரே, வ்யாஹரேத்., என்கிற வசநத்வயங்களிலும் ப்ரத்யேகம் ஓமிதி காரணவசநவர்கம் ப்ரணவபதித ஆநந்தவல்லீஸூக்கே அஷ்டாக்ஷரத்வ ஸ்பஷ்டோக்தியாலும், ஆச்சான்பிள்ளை பரந்தரஹஸ்யத்தில்—"ஓமித்யேகாக்ஷரம் என்று ப்ரணவத்தை ஸித்த ஶரீரத்திற்கு அவயவமாக்குகையாலே இம்மந்த்ர சரீரம் ஸகல ஸித்த ஸாதாரணமாயிருக்கிற ப்ரணவத்தை யொழியவே ஸப்தாக்ஷராத்மகமாக இருக்கும் என்கிறவர்களை வ்யாவர்த்திக்கிறது. நாராயணாயேதி ஸப்தாக்ஷராணி என்று ஐந்தக்ஷரமாகச் சொல்லுகையாலே நாரா என்கிற இடத்தில் அகாரத்தை ஓர் அக்ஷரமாக்கி இதை ஆறக்ஷரமாகச் சொல்லுமவர்களை வ்யாவர்த்திக்கிறது."—என்று நிஷ்க்ருஷ்டாஷ்டாக்ஷர ஸப்தபக்ஷத்வயத்தை நிராகரித்திருப்பதாலும், ஸகாக்ஷராதித்யாதி ஶ்ருதிகளாலும் "ப்ரணவாத்யம்" இத்யாதி ப்ரவசநங்களாலும் நிஷ்க்ருஷ்ட ப்ரணவத்வயகதமாய் ஸநாதநாயிக நிஷேத்ஸியான யஜுர்வேதோக்த ஸம்ஸ்காரஜன ஸாமாந்ய வாசியாகச் சொல்லப்பட்டது. உபநிஷதோம் இதி உபநிஷத்: என்று ஸாக்ஷாத் ப்ரஹ்ம ப்ரதிபாதகங்களாய் ப்ரஹ்ம ப்ராபகங்களாகையாலே உபநிஷத்ஸமங்களில் ஸ்வாத்யாய ஸம்ஸ்காரம் ஶதே ஸர்வாஶ்ரயாஸநஸாரி யாய் ப்ரயோஜநமான மோக்ஷத்தில் ஸ்வாத்யாய ஸம்ஸ்காரத்ய ஜாவம் உண்டென்கை உபபந்நமாகையால் முமுக்ஷுவான அதிகாரி ப்ரணவ ஸஹித ப்ரவாஹகக் குறையில்லை. ஸநேத ந,வி-ஷி-62 பக்கத்தில் ஸ்வாத்யாயத்திற்கு ப்ரமாணம் வேணும் முமுக்ஷுவத்யாஹாரத்தில் ப்ரமாணம் வேணும் என்றவை நிரஸ்தங்கள்.

வி - ப். பாகத்தில் ஸ்ம்ருதிஸூத்ர ஸம்ப்ரதாயங்களில் ஸ்வாத்யாயநத்திற்கு உபநயநாதிகள் அங்கங்களாக நிஶ்சிதங்களாகையால் ஸத்ரீ ஶூத்ர விஷயத்தில் அங்கங்களான உபநயநாதிகள் அல்லாதபோது அங்கியான அஷ்டாக்ஷர மந்த்ராத்யயநம் வர மாட்டாதென்றுள்ளது.

அதன் மேல் நிஶ்வாஸத்தில் தாபநீயில் "ஸாங்கம் ஸாம

ஜாநீயாஸ்ய ச்ரௌதத்வம் ந ப்ரவ்ருத்தி। ஸாவித்ரம் ப்ரணவம் யஜு-ர்லக்ஷ்மீம் ஸ்த்ரீ ஶூத்ராய நேச்சந்தி என்று ஸ்த்ரீ ஶூத்ர விஷயத்தில் ந்ருஸிம்ஹஸாமத்திற்கு அங்கங்களான ஸாவித்ரீ ப்ரணவ யஜுர்லக்ஷ்மிகளை மட்டும் நிஷேதித்தத(ா)ல் நேச்சந்தீதி ப்ர-த்யாப்ர க்ஷணாத் நிராகாங்க்ஷாயிகாரி திறத்தில் ந்ருஸிம்ம ஸாம ராஜஸ்வ ஸஜ்ஜீவித்தமை ஸஞ்சிதம்। இதி ஸம்ப்ரதாயவாதப்ரவாஹ: என்ற ந்யாயத்திற்கு ஸார்வத்ரிகதையை நிராகரித்து ப்ரக்ருதாஷ்டாக்ஷராத்யயநத்தில், நிர்திஷ்ட ஸாமாத்யயநம் போல் தோஷாபாவத்தை காட்டினோம்.

ஜை - மீ- பாகத்தில் தாபநீயாங்க நிஷேதம் பூ- மீ- 2 - 6 அத்யாய ஶிக்ஷித ந்யாய ப்ரவ்ருத்தியைத் தடுக்க ப்ரமாணம் வேணும் அப்படிக்கு ப்ரமாணம் இல்லை. “ஶூத்ராநாத்யயீதெ” த்யாதி நிஷெயத்தால் அநுஷ்டேயவர்ணாநிஷெயம் ஸித்தமாகையாலும் நிருக்தந்யாயத்திற்கு அவத்யமில்லை என்றுள்ளது.

“நேச்சந்தீ” தி நிஷேதம்தானே, வேத ஸாமாந்ய நிஷேத வாக்யங்களாலேயே அங்கங்களான ஸாவித்ரீ ப்ரணவ யஜுர் லக்ஷ்மிகளுக்கு நிஷேதம் நிருக்தாதி காரி திறத்தில் ப்ராப்தங்களாகையால் வ்யர்த்தமாய், “வ்யர்த்தம் ஸத் கிஞ்சித் ஜ்ஞாபயதி” என்ற ஶாப்திகரீத்யா வேத விஶேஷமான இம்மந்திரத்தில் நிருக்தாதி காரி திறத்தில் அப்யநுஜ்ஞை பண்ணித்து. கிஞ்ச, நேச்சந்தீதிநிஷேதம் ப்ரஸக்த ப்ரதிஷேதந்யாயத்தில் அஸம்பாவிதமாகாமைக்கு அங்குள்ள அதிகாரி போதகஸாமாந்யயச்சப்தத்தாலும் பலபோதக வாக்யங்களாலும் அங்க விஶிஷ்ட ப்ரக்ருத மந்த்ரத்திற்கு ப்ராப்த்யகாமேநாபி ஸ்வீகார்யமாகையால் அங்கு அங்கமாத்ரநிஷேதத்தால் நிருக்தாதிகாரிதிறத்தில் அங்க்யப்யுபகமம் ஸித்திக்கிறது. ஆக, இந்த ஶ்ருதிதானே ப்ரகரணத்தால் பூர்வ மீமாம்ஸை 2 - 6 அத்யாயஶிக்ஷிதந்யாயத்தைத் தடுக்க ப்ரமாணம்.

நிஶாவக்ஷ ஶாராஶாஹி: “ நாநா ஶப்தாதிபேதாச்ச ப்ரவ

ந ஹ்யேதே ஸம்மதே ஸம்மத்யாசாரா:" என்று ஸூசக வாக்யங்களுக்கு ப்ராமாண்யம் அருளிச் செய்திருப்பதால் ஸூசக வாக்யங்களுக்கு அப்ராமாண்யம் சொல்ல முடியாது. "ஸமுதாயஸ்ய ப்ரத்யேகாநதிரிக்தத்வாத்" என்கிற தார்க்கிகரீத்யா வேதவாக்யநிஷேதஸ்ய ப்ரத்யேகாநுஷங்க ஸம்பவே ஸா த்திலும் ப்ராப்தியை ஏகதாரதி ந்யாயப்படி "நேதி" ஸ்ருதிதானே நிவர்த்திப்பிக்கிறது. உத்தர ஸ்வபக்ஷ ப்ராயிக ரணஸ்ரீபாஷ்ய, ஸ்ரீஸ்ருதப்ரகாசிகாவிரோதமும் ஸம் ஸ்ம்ருதி 2, 6 ந்யாயாவிரோதமும் நிரர்த்தக ந்யாயநிவ ர்த்தகப்ரமாணமும் காட்டப்பட்டன. ஶங்கரபாஷ்யமும் ஸித்தா ந்தாவிருத்தாம்ஶத்தில் ப்ரமாணமாகலாமாகையாலும் இவரும் பிம்பம் ப்ரதமபாகத்தில்—"ஸமாஹாரத்வந்த்வபரமாக பாஷ்யமி ருக்க" என்று சங்கரபாஷ்யத்தை உதாஹரித்திருப்பதாலும் சங்க ராநுமதி ஆதரிக்கத்தக்கது. ந்ருஸிம்மதாபநீயில் ப்ரணவாத்யங்கங் களுக்கும் அநுஷ்டுப்ஸாமத்திற்கு அங்காங்கிபாவம் சொல்லி அவ் விடத்திலேயே சில அதிகாரிகளிடத்தில் ப்ரணவாத்யங்கமாத்ரநிஷே தத்தால் கீழ் உக்தந்யாயப்படி அங்க்யப்யுபகமம் ஶ்ருத்யுக்தம் என் பதற்கு இவர் காட்டும் ப்ரதிபத்திதான் "ப்ரணவம் வர்ஜயேத் ஸ்த்ரீணாம் ஸர்வ ஸர்வதா" என்ற ஸ்தலத்தில் ப்ரணவ விஶேஷநிஷேதமிருப்பதைக்கொண்டு தத்ப்ரதிநிதி ஸமர்ப்பணாநு நுமதி ப்ரஸஞ்ஜநம் தான். நாமெடுத்த ஸ்தலம் ஶ்ருதி வாக்யமா கையாலும், இவர் காட்டியது ஸ்மார்த்தமாகையாலும்,— அங்கு அங்காங்கிபாவம் முக்தகண்டமாகையாலும், இங்கு அது அநுக்த மாகையாலும்,— அங்கு உபப்ரம்ஹமணபாஷ்யமுண்டாகாமையா லும், அது இங்கில்லாமையாலும்,-- அங்கு ஶ்ருத்யாதிவிரோ தம் காட்டினபடியாலும், இங்கு அது நிலைநிற்கையாலும்— ஸமான ப்ரதிபந்தியாகமாட்டாது.

தாபநீயிலுள்ள ப்ரணவநிஷேதந்தான் ப்ரணவஸாமாந்யநிஷேத பரமன்று. ப்ரணவவிசேஷநிஷேதபரம் என்ற கக்ஷிக்கு போதிநி யில் சொன்னதும் ஒரு யோஜனையாகையால் ஸ்வவாக்யவிரோதம் வாராது. அத ஏவ ஸ்வாதிஶ்யநஸ்ய ஸ்வவாக்யவிரோதம் பரிஹ்ருதம். நிவாஸநந்நஸம்ஜ்ஞகளுக்கு ஸமயாசாரங்களில்

ப்ராமாண்யமில்லை என்பது ஊர்த்வபுண்ட்ராதிவிஷயங்களில் காணலாம். ஆக, "முன் சொன்ன என்றாரம்பித்து விரிவாகக் காண்க" என்றளவும் அயுக்தம்.

"இங்கொன்றுணரத்தக்கது" என்று தொடங்கி "ஆச்சரிய வ்யுத்பத்தி காரியம்" என்றளவு ஸ்வோத்ப்ரேக்ஷிதார்த்தாஸாங்கத்யபரமாதலால் அங்குள்ள "ஆச்சர்யவ்யுத்பத்தி காரியம்" என்ற விசேஷணம் ஆதர்சாதிக்ரந்த நிர்மாதாவிடத்திலேயே அந்விதமாய் சரிதார்த்தமாயிற்று.

வ௫. ஸூ. உ, — ஸூத்ரபாஷ்யங்களில் மூலமந்த்ரோபாஸனத்திற்கு உபநயநாதிகள் அங்கங்கள் என்று நிர்ணயிக்கவில்லை. க்ரது வேதங்களுக்கு உபநயநாதிகள் அங்கங்கள் என்று நிர்ணீதம். இத்தால் சூத்ராதீநாம் உபநயநாத்யஸம்ஸ்காரங்களில்லாமையால் ஸ்த்ரீயான வேதாதிகள் வரமாட்டா என்று ஸித்திக்கிறது. ஸூத்ராதிநா ஸம்ஸ்காரங்கள் ஸித்தங்களாகையால் ஸாவகாசாநவகாசந்யாயஸித்தம். ஸம்ஸ்காரவாக்யஸ்ய ஸாவகாசத்வம் என்று பலிக்கிறது. இதையே நிச்வாஸத்தில் அநுவதித்தது. இவரும் ஸி 2 பாக 2 பக்கம் 3ல் இந்த ந்யாயத்தை எழுதி 5-ம் பக்கத்தில் "அங்காங்கிகளுக்கு ஸ்பஷ்டோக்தி இருக்க, அதை அப்படி அநுவாதம் செய்யாமல் ஸம்ஸ்காரவாக்யஸ்ய ஸாவகாசத்வம் என்றநுவாதம் செய்து" என்றநுவாதசிக்ஷணம் செய்கிற இவருடைய வஸ்துஸ்வரூபாஜ்ஞானம் விஸ்மயாவஹமன்றோ.

நிருக்தந்யாயத்திற்கு வேதவிசேஷமான தாபநீயில் வ்யபிசாரமும் தாபநீயிலுள்ள ப்ரணவநிஷேதம் ந்ருஸிம்ஹாநுஷ்டுப்மந்த்ரோபாஸனவிஷயம் என்றுமே இங்கு நிரூபிதம். ஸ்வபக்ஷாவஷ்டம்பவாக்யங்களை விட்டு தனக்கு அபிமதமாகத் தோன்றும் வாக்யங்களை தாபநீயில் எடுத்து ப்ரணவ விசேஷநிஷேதபரமான தாபநீயப்ரணவ நிஷேதத்தை ப்ரண ஸாமாந்ய நிஷேதபரமாக அர்த்தம் செய்கிற இவருக்கே வஞ்சன வ்யாமோசங்கள் அந்விதங்களாயின. ஆக, தாபநீயிலுள்ள ப்ரணவநிஷேதம் ப்ரணவஸாமாந்ய நிஷேதபரமன்றிக்கே ந்ருஸிம்ஹாநுஷ்டுப்மந்த்ரோபாஸனப்ரணவநிஷேதபரமாகையாலும், வ௫. ஸூ. 2

6 அத்யாயநிர்ணீதந்யாய, ஸ்வாரஸ்ய, ஸ்வவாக்ய, ஸ்வபூர்வ வாக்யாவிரோதங்கள் கீழ் காட்டினபடியால் பாதம் அபஸித்தாந்தம் வ்யாஹதி என்ற தோஷங்கள் கிடையா. ஆக, தாபநீயஶ்ருதியிலேற்பட்ட ப்ரணவநிஷேதம் ஸப்ரணவநிஷேதபரம், ஸம்ப்ரதாயாவலம்பம், ஶங்கரபாஷ்யாவஷ்டம்பனம் என்கிற மூன்று ஹேதுக்களும் ஸாஸ்த்தங்களாய் ஆதர்வணத்திலுள்ள ப்ரணவம் அஸங்குசிதமாயிற்று.

2. ஆதர்வணத்தில் ப்ரணவத்தை அஷ்டாக்ஷரமந்த்ரஶரீரத்திற்கு அவயவமாக்கி ப்ரத்யக்ஷஶ்ருதிகாரணவசனஸித்தம் அஷ்டாக்ஷரஸ்வரூபத்தை தர்ஶிப்பித்தாலும், பாத்மாதிஸம்ஹிதைகளில் இம்மந்த்ரோத்தார ப்ரகரணங்களில் ப்ரணவ கடிதமாயே மந்த்ரோத்தாரம் காண்கையாலும், விரோதாதிகரணந்யாயத்தாலும், உதாஹ்ருதவாக்யவிரோதத்தாலுமாக, ப்ரணவாவஹிதாஷ்டாக்ஷரமந்த்ரஸ்வரூபமே ஜீவியாமையாலே, ஹாரீதவசனத்திலுள்ள அஷ்டாக்ஷரபதவாச்யமாக ப்ரணவமில்லாத கேவல தாந்த்ரிக மூலமந்த்ரத்தைச் சொல்லுகை அஸம்பந்நமாகையால், ஸப்ரணவ அஷ்டாக்ஷரமென்றால் ப்ரணவவஹிதஶூத்ராத்யநர்ஹவர்ணீக்கே க்ரஹணம் வருமாகையால், ப்ரக்ருதஹாரீதவசநாநுகுண ததாஷ்டாக்ஷரவசம் தான் ப்ரணவவஹிதமந்த்ரவாசியாய் அதுவே வர்ணாஶ்ரமவிஶேஷ ஸவிஶேஷ வர்ஜநீய: என்றபடி எல்லா வர்ணாஶ்ரமங்களிலும் ஸாதாரணமந்த்ரமாய் ஸர்வாதிகாரமென்றாயிற்று. ஆக, "ஹாரீதஸ்ம்ருதி + இவ்வளவால் சொல்லப்பட்டது." என்றவளவும் அயுக்தம்.

ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரஸாரபாஷ்யகாரர்கள் இந்த ஹாரீதவசனத்தை வரையாததால் ப்ரக்ருதவசநம் ஸாத்யாஸாதகமென்னில், இவர்தாம் ப்ரக்ருத விஷயஸாதகமாக உதாஹரித்த தாபநீயஶ்ருதிஶேஷாதஸ்ஸம்ஹிதாதிவசனங்கள் தான் இவர்கள் பூர்வர்களால் அநுதாஹ்ருதமாகையால் அப்ரமாணமாகிவிடும்.

[illegible] விசேஷ: । எங்கள் பாஷ்யகாரர்கள் இவ்வச நார்த்தத்தை நெஞ்சில் தேக்கிக் கொண்டு ஸ்வக்ரந்தங்களில் இவ் வர்த்தங்களை ஸ்வவாக்யங்களால் காட்டினார்கள். இவர்கள் [illegible] வர்களோ அப்படிக்கில்லை இதி । [illegible] தான் [illegible] யும், இவ்வசனந்தான் ‘ [illegible] ’ என்று [illegible] த்தைச் சொல்லி, மேல், ‘ [illegible] ’ என்று மந்த் ரத்திற்கு [illegible] தை உண்டாகுமா கையால் அதையே சொல்லுகையாலும், அதுதானும் த்ருஷ்டபல மாகையாலும், இங்கே அத்ருஷ்டபலகீர்த்தனமில்லாமையாலும் ‘ [illegible] இதுவும் அஸாதகசம்’’ என்றவளவும் அயுக்தம்.

ஆக [illegible] ஹவதி ।

3. ந்ருஸிம்ஹபுராணம் 18-ம் அத்யாயத்தில் அதிகாரிகளை விசேஷிக்குமிடத்தில் [illegible], என்று விசேஷபதங்களை ப்ரயோகிக்கையாலும், நாராயணாய நம: என்ற மந்த்ரம்தான் [illegible] என்று கடைசியில் அவிசேஷமாகச் சொன்னமையாலும், [illegible] சொல்லப்பட்டது இதி ॥ ஷ்லோ 22ல் இது [illegible] । ததா ஹி [illegible] தப்படி ‘‘நாராயணாய [illegible]’’ என்ற ஶ்லோகம் [illegible] கையால் [illegible] ‘‘ [illegible] ’’ என்ற ஶ்லோகத்திலுள்ள அஷ்டாக்ஷரபதம்தான் [illegible] தாலும் தாந்த்ரிகாஷ்டாக்ஷரத்தையே ஸவிக்குமாதலால் இவ்வசனத்தை ஸ்வவ்யாக்யேயங்களான [illegible] நாராயணாய என்கிற [illegible] ஸ்ரீவேதாந்தாசா

ரியார் ஸாரத்தில் அருளிச் செய்தது பொருந்தாதிறே. ஸ்ரீமன் மணவாளமாமுனிகளும் மந்த்ரார்த்தத்தில் வைதிகாஷ்டாக்ஷரவை பவபரமாக இவ்வசனத்தை உதாஹரித்தமை காண்க.

கிஞ்ச ஸர்வகுஹ்யதமஶாஸ்த்ரார்த்தமாக உத்தரத்தில் ப்ரதமத்தில் அதிகாரி நிர்தேசம் பண்ணும்போது மர்த்ய ஶப்தமும் முடிவில் ஸர்வே த்வய: ஸாது ஶிஷ்யா: என்ற ஶப்தமும் நடுவில் ஶூத்ராநாம் என்று த்ரைவர்ணிகாத்ரைவர்ணிகஸாதாரணமாய் அதிகாரிகளுக்கு ஶ்ரவணமும் 'ஸத்வக்ஷணகீர்த்தநம் ஶ்ரவணமும் ... ஶூத்ராணாம் । ஶ்ராவயேத் ... விஷ்ணோ: ஸாயுஜ்ய ... ஜனம் ... ॥ ... விஷ்ணோ ... ஶ்ருதிஜாத: ॥' 'ஸாத்வா ஶூத்ரவிப்ரவேஶ்யஸ்த்ரீ ... நா ராயணம் ஶரத்' 'ஏஷ தேஜ தத் ... நிர்வாணமேதி ... ' 'ஸர்வபாபவிஶுத்தாத்மா ஜனம் ஸாயுஜ்யாய ஶுத்ஜா தக:' என்று நிர்திஷ்டாந்யதிலும் ஸாமாந்யவிஶேஷஸம் வந்தயா அதிகாரிவிஶேஷ நிர்தேஶமாகையாலும், 'நாரா யணாய நம இத்யமேவ' என்ற ஸ்தலத்தில் அத்ரைவர்ணிகாதி காரிகளுக்கு ஸாதாரணமாயிருக்கவதாலும், தாந்த்ரிகாஷ்டாக்ஷர ஸம்பந்தமில்லாமையாலும், இப்பதினெட்டாம் அத்யாயம் ஸ்த்ரீஶூத்ரஸாதாரணமென்றதாயிற்று. "ஸர்வபாபவிஶுத்தாத்மா ஜனம் ஸாயுஜ்யாக" என்றதால் காலதேஶஸங்க்யாதிகீர்த்தனம் ஸித்தாந்திகளுக்கு விரோதியாது.

ந்ருஸிம்மபுராணத்தில் 63 அத்யாயத்தில் "ஸர்வஹிதம் வத" என்ற ஸ்தலத்தில் 'வேதஜ்ஞ' ஶப்தமும் அதின் ஸம்பந்தங்களாய் வேதஜ்ஞ அஜ வேதாஜ்ஞ அஜ வர்ணங்களாய் ஸர்வஸம்பந்தஸம்பந்த வங்களாகின்றன உ.கி। பி 2 ஶ்லோ 2ல் வேதஜ்ஞஶப்தவிவக்ஷித வேதஜ்ஞாநந்தான் க்ருத்ஸ்னவேதஜ்ஞாநமா? அல்லது கிஞ்சித் வேதஜ்ஞாநமா? ந வாச்ய:। வ்யக்ததஸ்வாஸ்யாயநாவ யுக்தமானதும் இங்குச் சொல்லியதும் கிஞ்சித்தேயாகையால் கிஞ்சிதயீத்ய ப்ராஹ்மண: என்கிறபடி ஸ்வாத்யாயநாவஸ்யா வஶ்யகவேதவேதகமாத்ரநத்தால் ப்ராம்மண்ய ஸித்தியும்

ப்ராக்ருதகார்யாநுகூலதையும் ஸித்தமாகையால் இங்கு புருஷ ஸூக்தத்தையே ஆராய்பமந்த்ரமாகச் சொல்லுகையாலும கிஞ்சி த்ஜ்ஞத்வமே விவக்ஷிதம்.

ஏவஞ்ச தந்ந்யாஸஸூத்ரத்தில் ஸர்வஜ்ஞாதவ்ய பா-ரமார்த்தவிஷய வேதார்தஜ்ஞானே விவக்ஷிக்கவேண்டியதால் அவ்வதிகாரிக்கு "யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம் யோ வை வேதாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை । தம் ஹ தேவமாத்மபுத்திப்ரகாஶம்" என்ற ஶ்ருதிப்படி ப்ரஹ்மவித்யா தந்ந்யாஸத்தால் வேதார்த்த ஜ்ஞானம் ஸம்பாதிதமாகையால் இங்கு ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்த ஜ்ஞானம் விவக்ஷிதம். அதஏவ, "பாராவார்யவசோ ஹ்ருதா ப்ரஹ்மஸூத்ரார்த்த ப்ரஹ்மவித்யா ப்ரகாஶிகா । தத்வார்த்தஸாரஸங்க்ரஹ ஶாஸ்த்ர ப்ரதிபாதக: ஹ்ருஷீகேஶாஜ்ஞயா" என்று ப்ரணவவடிதாக்ஷரஜபத்தால் ஶ்ரீஹயக்ரீவபக்தன் தேவராஜனுக்குச் சொன்னதாலும், தந்ந்யாஸம் வேதார்த்தஜ்ஞானே விவக்ஷிக்காது. கிஞ்ச, ஶ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தில் இவருக்கு ஸந்தேஹாஸ்பதமான ப்ரயோகஸூத்ரங்கள் இங்கில்லாமல் ஸாரார்த்ததாயிகா நிதர்ஶநமும் ஸர்வவேதார்த்த ப்ரகாஶகம் ॥

ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஸம்ஹிதைகளில் எங்கும் ப்ரணவரஹிதமாய் பீஜாக்ஷரவடிதமந்த்ராநுஷ்டானவிதியைச்சொல்லாமையாலும் இவரும் அப்படிக்குவசநத்தைக்காட்டாமையாலும் ப்ரணவஸாஹித்ய வைதிகதாந்த்ரிகவிஷயபேதங்களால் வைதிகதாந்த்ரிகவிஹாரபேதங்களால்... யகவவநாநாம் மந்த்ரஶரீராநந்த ப்ரவிஷ்ட ப்ரணவவிஷயகம் நிரூபித்தோமாகையாலும், மந்த்ராவதேஷாவுக்குஸர்வாயுர்வேதஶாஸ்த்ர மந்த்ரம் ப்ரணவவடிதமேயாகையால் பீஜாக்ஷரவடித மந்த்ரத்திற்கு உபதேஶஶாஸ்த்ரமில்லாமையாலும், இதை உபதேசிக்கில் விப்ரலம்பகதோஷப்ரஸங்கம் வருவதாலும் ப்ரக்ருத ந்ருஸிம்ஹபுராணாத்யாயங்களில் ப்ரணவவடிதமந்த்ரத் திற்கே ஸவிஶேஷம் பீஜாக்ஷரவடிதமந்த்ர ஸூசகமும் காணாமையாலும், பி 2. ஹா 13 "கிஞ்சேத்யாதி" + 15ல் "இதிலும் உள்ளன" என்றவளவும் ஸங்கதம் ।

ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமாத்யாயத்தில் யுதிஷ்டிரப்ரச்நத்தின் 'கிம் ஜபந் முச்யதே ஜந்து:' என்ற ப்ரச்நத்தில் ஸர்வாதிகாரி ஸாதாரணமாக ஜபஸம்பந்தத்தை நிரூபித்ததுபோல் இங்கும் "ஸ்வஸ்வயோக்யார்த்தம் ஜபம் கார்யமாக" என்று ஜபத்தை விசேஷிக்காமையாலே அவ்வோ அதிகாராநுகுணமாக ஸாதநங்களை விதிக்கையாலும் அப்படியே ஸங்கீர்த்தநமும் உபாஸநமாகையாலும் ஸங்கீர்த்தநத்தாலேயே ஸாதநாந்தரநிவ்ருத்தி இல்லை என்பது ஏகாதசீவ்ரதவிஷயமாகையாலும் ஸ்ரீவசநபூஷண ரஹஸ்யத்ரயஸாராஸ்வாதாத்யவதார்த்தஸ்ரீஸூக்திவிரோதம் பரிஹ்ருதமாயிற்று. ப்ரவ்ருத்தி நிஷேதந்தான் விசேஷ ப்ரணவவிஷயமென்றும், வைஷ்ணவ-ஷோடசாதிகளில் ப்ரணவநிஷேதம் ஷடக்ஷரஸ்ரீநாமப்ரவ்ருத்தவிஷ்ணுப்ரணவவிஷயமென்றும் பூர்வம் நிரூபித்தோமாகையால் ச்ருத்யாதிப்ரத்யக்ஷமே இப்புராணத்திற்கு ஸித்திக்கதாலும், அஷ்டாக்ஷரவைபவ ப்ரகரணங்களில் இப்புராணவசனத்தை ப்ரமாணமாக ஸ்ரீ வேதாந்தாசார்யரும் ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகளும் ஸாரமந்த்ரார்த்தங்களில் உதாஹரித்ததாலும் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும் புராணவசனங்களை தத்வநிஶ்சாயகமாக அருளிச் செய்கையாலும், ஸப்ரணவாஷ்டாக்ஷரோபதேசத்தில் இது ப்ரமாணமாகத் தட்டில்லை. ஆக, ந்ருஸிம்ஹபுராணோக்த நிர்திஷ்டாத்யாயத்வயம் ப்ரணவகடிதாஷ்டாக்ஷரத்திற்கு ஸர்வாதிகாரகஸாதகமாகையால் உபநயநாத்யநாங்கத்வம் திருவஷ்டாக்ஷரத்திற்கு ஸித்தம். வைதேந வி, 2 ஸா, 215 பக்கத்தில் "ஆக மூன்றாவது ஹேதுவும் துஷ்டமாயிற்று" என்றளவும் பராஸ்தம் ॥

ஸ்ரீபாகவதே ஷஷ்டஸ்கந்தே ஏகோநவிம்சாத்யாயே— "யோஷித் பர்த்துரநுஜ்ஞயா ஆரபேத வ்ரதமிதம்" என்று ப்ரயோகத்தில் ஸ்த்ரீக்கு கர்த்ருத்வம் கண்டோக்தமாகையாலும் உபஸம்ஹாரஸ்ருதியில் ஸ்த்ரீ சைததாஸ்தாய லபேத ஸௌபகம் ச்ரியம் ப்ரஜாம் ஜீவபதிம் யசோ க்ருஹம் । கந்யா ச விந்தேத ஸமக்ரலக்ஷணம் பதிம் த்வவீரா ஹதகில்பிஷாம் கதிம் ॥

ஶ்ருதவ்ரஜா ஜீவஸாதா யஸ்நேஶீ ஸாஹஸ்ரா ஸாஹஸா ரத்னவேஶ்வாஃ । விஶ்வேக விஶ்வா விரஜா விஶ்வாவ்யதே ய சூர்யாவீர்த்யகஷ்வதேஹ்ஃ இதி விஶ்வஷ்ஃ ।'' ஸ்த்ரீஸாமான்யத்திற்கு சூர்யாய என்று கணிஜகுமாக ப்ரதக்ஷத்த்வத்தைச் சொல்லி விவியவிஶேஷணங்ரவ்யாவ்யையும் சொல்லுகையாலும் இங்கு ஶப்த்ய உள்ள ணிஜம்தவயொகங்கள் ஸ்வயேஷ ணிவாணகையாலும், உவக்ரமோவஸம்ஹாரந்யாயப்படி ஸ்த்ரீக்கே கத்ருத்வம் ஸ்தாபிக்கப்படுகிறது.

கிஂச தஸ்யைவ ''வத்ராம் வதிரேவ ஸம்ஹிதஃ'' என்று ஸ்த்ரீகதஸ்யை பலானஸ்தலத்தில் வஸ்ரநக்கு கத்ருத்வம் சொல்லுகையால் ஸ்த்ரீகளுக்கு கர்த்ருத்வம் ஸித்தம் । வஸந ஸஹ்யவஷ்ய ஸிம் என்று ணிஜந்த தாதுவால் இவரிசைவின்படி கர்த்ருத்வம் புமானுக்கு விவக்ஷித்தால் இதன் மேல் ஶ்லோகத்தில் வதிம் வ வரயா ஸக்தா ஶஹாவஸஸ்ஷ வேதஸா । வியெ ஷேஸ்மேஸ்ரஸாவரஶே'' என்று பதிக்கு விஶேஷாவவாரம் செய்பச்சொல்லுமிடத்தில் வதிம்வ என்ற வகாரம் உக்தஸமுச்சயமாய்க்கொண்டு ஸ்த்ரீக்குகீழ் ஸமவதாரணத்தில் கத்ருத்வத்தை காட்டுகிறது.

கந்யஞ்ச ''வஸ்தேந வஜாவியிநா ஶாவஸாநு ஆஜஶஸ்வாயநம் । நீக்ஷாயொவவஸ்ரக ஸாயீ காதிஷ்கெ வஸஶஹ்ஃ'' என்று கணிஜகுமாகஸ்த்ரீக்கே கத்ருத்வம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ப்ராஹ்மணாநு ஹோஜயேக ஸக்த்யா என்பதால் வதத்ய்தாரஸாரஸ்ய ஸம்தஸமவணிவேதியாமாவஶிஷ்டாணாதிகளாலேயே ஸமவதாரணம் செய்ய வேணுமென்று ஏற்பட்டமையாலும், ஸ்வஸஸ்ஷகத்ருக்ஸமவதாரணாவஶிஷ்டாணாதிகளாலேயே அது உவவணமாகையாலும், ஸ்த்ரீஶ்ரத்ராயிதஸமவநிவேதிதாணவ்ராஶநநிஷேதவசநங்கள் வக்ஷ்யதாநம்வக்ஷிதங்கள்.

கவிச ''ப்ராஹ்மணாநு ஹோஜயேக'' என்ற ஶ்லோகமே

அதிகபாடமாக சொல்லியிருப்பதாலும், சூவாய–ஒ, க: சூக்ஷா வாம்ய, த: ஷஹபம்ய–ஹி: ஏஷ்யாகஸ் வடுத்ரஃ வரோகோஷம் ஷாவ, ஜாஷம்ஷா–வெஷஹஹம்" என்று ஆசார்யர்முன்னாக வரா ஷெஷத்தை வத்ருக்கு மாத்திரம் கொடுக்கச்சொன்னமையாலும், ஸ்ராஹ்மணஹொஜநம் சொல்லாமையால் ஷூதிவிரோயம் வாராது.

ஷாயநமாக வர்ணவம் ஶ–டி, ஏதிகளுக்குக்கூடாது என்ற ஸ்ரீவநஹஷண ஈஷஷுத யதீமாஷாஹாஷ்யவாக்யங்களும் வர்ணவத்தைச்சேர்த்து உபதேசத்தை ஈநா–ஷயிப்பதி லும் ஸ்த்ரீசூத்ரர்களுக்கு அதிகாரத்தை நிஷேதிக்கிறது" என்ற ஷா–வொயிநீவாக்யமும் நிஷெயம் விஹிதவ்யதிரிக்தவிஷய மாகையால் ஷா–ஷம்மதம்! ஆக ஸ்த்ரீகதமந்த்ரகவா–ஷ்ஷநக உதிதில் வர்ணவயாசுஹ்ஜ, த்திகுற்கு ஸ்த்ரீவிஷயத்தில் அயிகாரம் விஜமாகையால் தாமீயமெஹதாவுதா–ஷமாயிற்று.

ஹாரதாஜஷம்ஹிதெயில் "தவிஷ்ணும் ப்ராயா: க்ரியா: ஷீணாம்" என்ற ஸ்லோகத்தில் ஸ்த்ரீகளுக்கு பஞ்சஸம்ஸ்கார த்ரிக்ரியெகளில் நிஷெய்யமான உகம் வெவதிகமகம் என்று சொல்லவேணும், தாந்த்ரிகமென்ன வொண்ணாது. தயா ஹி "விஷ்ணுவெஷஷ்வ வௌராணிகமதுவா: ஶாஷ்ஷ்ய ஶ்ருவ ணமாது" என்று இவர்தாமே இங்கு ஸப்ரமாணம் பௌரா ணிகமந்த்ரங்களுக்கு சூவாவெத்ஷாயமரணத்தையும் சூத்ராதி களுக்கு தவஷணாஹ்ய நாவெஜ்ஷயையும் செய்ததாலும், ப்ரக்ருத ஹோமமந்தான் ஆசார்ய கர்த்ருகமாகையால் தஷா–ஷாயமஹம் பௌராணிகமாகில், அசிஷ்த்தமாகையால் இங்கு நிஷெய்யம் வெவதிகமந்த்ரமென்று கொள்ளவேணும்.

கிஞ்ச, ஶடிஷாதிவிஷயத்தில் தாந்த்ரிகமந்த்ரோக்திதான் ஶடிஷ்ககயொகமாதிகளிலும் ஹாரதாஜஷம்ஹிதையிலும் ஸித் தமாய் தாந்த்ரிகமந்த்ரத்திற்கு அஷ்யாவிஷாவதிகாநாஷம

ணமுமிருக்க, தாந்த்ரிகத்திற்கு ஶ்ரவணாத்யநுமதி சொல்லுகை அவஶ்யமாகாதிறே. இந்த ஸம்ஹிதையில் "வைதிகாஸ்தாந்த்ரிகாஶ்சைவ த்வயம் ஸர்வம் த்விஜந்மநாம் । ஶூத்ராணாம் ஹீநஜாதாநாம் தந்த்ராஸ்ஸர்வஸ்ய தாந்த்ரிகா: ஸ்ம்ருதா: ॥" என்ற ஶ்லோகத்திலுள்ள வைதிக தாந்த்ரிகஶப்தங்கள்தான் இவரிசையின்படி ப்ரணவவைதிகதாவைதிகத்வத்தை வஹிக்காது. "த்வயம் ஸர்வம் த்விஜந்மநாம்" என்று தாந்த்ரிகத்திற்கும் த்விஜவிஷயத்தில் முக்யத்வம் சொல்லுகையாலே. கிந்து வேதப்ரோக்தம் வைதிகம், தந்த்ரப்ரோக்தம் தாந்த்ரிகம் என்றிவ்வளவே ஏற்படுகிறது. உபயத்ர ப்ரோக்ததாந்த்ரிகஸ்ய ப்ரோக்தவைதிகத்வம் நிரபாயமாகையாலும் அப்படியே சில வைதிகங்களுக்கும் தாந்த்ரிகத்வம் நிராபாதமாகையாலும் இந்த ஸம்ஹிதாவிரோதம் வாராது. ப்ரணவேந விஹீநாஸ்து இத்யாதிகள் மந்த்ரஶரீராந்தர்ப்ரவிஷ்டஸூக்தங்கள் ப்ரணவஸம்யோகவியோகஸம்பந்நவ்யவஸ்தாபரமாகையால் அந்த விரோதமும் கிடையாது. ஆக பரத்வாஜஸம்ஹிதோக்த "தத்வேஷீம் ப்ரயா:" என்ற ஶ்லோகத்திலுள்ள மந்த்ரபதம் ப்ரகரணாத் வைதிகதந்த்ரபரமென்றே நிஶ்சிதமாகையால் பஞ்சமேதம் நிரஸ்தமாயிற்று.

நிஶ்வாஸத்தில் 16, 17 பக்கங்களில் நிரூபித்தபடி நவஸ்ரோத்ராதிவசநம் ஸாத்வதஸம்ஹிதோக்தாவதிஷ்ட ப்ரணவநிஷேதபரமே. கந்யா வேதஸாரந்யநிஷேதவசநங்களாலேயே ப்ரணவவைதிகமந்த்ரமும் வேதவிஶேஷமாகையால் தத்வயஸம்பந்தப்ரணவத்திற்கும் நிஷேதம் ப்ராப்தமாகையால் ஸர்வநிஷேதத்திற்கு வையர்த்யம் வரும். கிஞ்ச ஸம்ஹிதை ஸூத்ரோக்தப்படி ஸாத்வதஸம்ஹிதாவிஹிதாஷ்டாக்ஷரத்வமுந்தான் ப்ரணவாவதிதஸப்தாக்ஷரமாகையால் அங்கு ப்ரணவநிஷேதம் வ்யர்த்தவிரோதம்।

கந்யூவ — எப்படி அங்காதி நிஷேதம் மந்த்ரஶரீராந்தர்ப்ரவிஷ்டவர்ணவிஷயமோ அப்படியே ப்ரணவநிஷேதமும் மந்த்ரஶரீராந்தர்ப்ரவிஷ்டவர்ணவிஷயமென்பதே ந்யாயம்.

[illegible] — [illegible]தப்படி [illegible] ஸம்ஹிதாவிஹிதம் [illegible] கைகயால் இதற்கு ஸ்த்ரீஶூத்ர விஷயத்தில் நிஷேதமில்லாமையால் ‘ [illegible] ’ என்கிற விதிதானும் வ்யர்த்தம்.

கிஞ்ச — ச்ருதியிலும் ஸம்ஹிதைகளிலும் ப்ரணவவஹிதமூலமந்த்ரஸ்வரூபமே நிர்திஷ்டமாகையால் [illegible] ஸம்ஹிதாவிஹிதமும் ப்ரணவவஹிதமென்றே கொள்ள வேணும். [illegible] விரோதாதிகரண ந்யாயம் ப்ரஸமிக்கும். இதன் விரிவை [illegible]யிக்காராதிகளில் காண்க. ஆக நாரதீயா [illegible] வி. 2 ஹா 2-ல் பக்கம் 26 “நாரதீயே [illegible] விரிவைக் காண்க” என்றளவும் [illegible]ம் ।

மந்த்ரோத்தார ப்ரகரணங்களில் ஶ்ருதி ஸம்ஹிதைகளில் [illegible] ப்ரணவவஹிதா [illegible] விக்கே அஷ்டாக்ஷரத்வம் சொல்லுகையாலும் [illegible] வாக்யவிரோதத்தாலும், விரோதாதிகரண ந்யாயத்தாலும் கூடாதாகையாலும், ஸ்த்ரீஶூத்ரவிஷயத்தில் இம்மந்த்ரோபதேசத்திற்கு “ஏகாக்ஷரம்” இது முதலிய ஶ்ருதிகளும் ஹாரீத ந்ருஸிம்ஹ பாரத்வாஜாதி ப்ரமாணங்களும் உண்டாகையாலும், இம்மந்த்ரோத்பத்திவாக்ய கத யச் சப்தம்தான் ப்ரமாணங்கள் ஸாமாந்யபக்ஷபாதியாகையாலே அஸங்குசிதமாகையாலும், ஶ்ருதிபடிதத்வமே ஶூத்ராத்யநர்ஹதாஸாதகம் என்றதுதான் ப்ரணவவிதுரஸப்தாக்ஷரமும், த்வபத்திற்கும் [illegible]ளில் வஹிதமாகையால் இவைதானும் ஸ்த்ரீஶூத்ரவிஷயத்தில் அநர்ஹமாய் அபஸித்தாந்தமாகிறபடியால் சொல்லவொண்ணாமையாலும், ஸம்ஹிதைகளில் ஸ்ரீஜவடிதாநுபூர்விநிர்தேசமுள்ள ஸ்தலத்தை இவர் காட்டாமையாலும், இம்மந்த்ரம் ப்ரணவவஹிதா [illegible] விஶிஷ்டமே ச்ருதி ஸம்ஹிதாவிஹிதமிதி [illegible] வி. 2 ஹா 2 27-ம் பக்கத்தில் “ஶ்ருதிகளிலித்யாதி ஸ்வப்ரகரணங்களிலே காண்க” என்றவளவும் அயுக்தம்.

மந்த்ராந்தரங்களிற்காட்டில் வ்யாபகமந்த்ரமான திருமந்த்ரத்திற்கு ப்ரணவவிஶிஷ்டமாய் உத்பத்தியும், ஈத வணவ ஈஷாக்ஷரம் என்று யொகரூவநிவதுவநமும் ஈநிதாவஸாயாரணமான ஓர் ஏற்றமுண்டென்பது நிவிதுவாடிழ । ஈது வுஹணம் வாதெ வயதுவாவெ வஂவவிஂமெZயாயெ— "உதீயமாஷள விவெஶ: வுயொஜ்யஷ்நனு:ஂ । கூஷி ஂஷவெ வுதொ ஷ்ருவாஷா: வஶாஷாதீஶிதஃ ॥ வஹ்நிமெதவ ரஸஂவீதஃ ஶுஷ்டிநா விஷாஶிஷ்டுகஃ । வநமாமீ தவொ யொஜ்ஃ மயாஸுஷ்ரஸஂயாதஃ । வுணவாவிஶிரொ வாயாஶிதி வணடுக்ஶொஷிதஃ" இதி ॥

வளஷாத்தில் 27 அத்யாயத்தில் ஸமயீ வாதுகாஷீநாஂ என்று ஆரம்பித்து, தெஷாஂ யவெவா ஷெஷெவ்யா மத்ருவுஷ ஹெ ஷிதஂ ஶுாணா—என்று நாலு வர்ணஸ்தர்களுக்கும் உபதேஶிக்கக் கூடிய மந்த்ரவ்யூஹங்களை சொல்லுவதாக ப்ரதிஜ்ஞை ஸ ஆஷாக்ஷரொ மஹு: என்று த்வாதஶாக்ஷர மந்த்ரங்களைச் சொல்லி வணெத வஸுணவா: என்று மஹுஶீராந நாவ விஷாவஷுவதுவுஂ வத்தைச் சொல்லி ஶூஷாணாஂ யொஜ்தாவஶாகஂ ஸ்த்ரீணா ஶிக்ஷிதாநாஂ வ தெஷாஂ மெவ வுண வாஜ்தா: । விஹிதாஶ்வ தயா வீணாஂ ஸஷாவார வஶாத்ஷ மெவ । என்றவளவால் வஷுவெதாநுவஷுவதுவணவத்தை நிஷேதித்து, ஸ்த்ரீசூத்ரர்களுக்கு மந்த்ரமாத்ரோபதேசத்தைச் சொல்லி, ஈஸ்த்ரீஷூதிவஹ ஶூஷெ வஷயத்தில் இம்மந்த்ர ஏகதேசமும் உபதேசிக்கக் கூடாது — என்றது மேல் நவணயெதா இதாவி வணவநமஸ்ஸுக்கள் சேர்ந்தாலிறே மந்திரமாவது அம்மந்த்ரம் அதீக்ஷித சூத்ர விஷயத்தில் அது கூடாமற்போனாலும் தநவுவஷுகஹயவளாமாதுஂ செல்லலாமேவென்னில், வுணவஂ தஶிர: । மஷா: ஹுஷய வஷுவதா: என்றும் மந்த்ராவயவமான ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களை ஶிரஸ்ஸாகவும் ஹ்ருதயமாகவும் சொல்லுகையாலே இவ்விரண்டு அம்சங்களையும் கழித்து விட்டால் ஹுஷயஶிரொவிஹீநமாநஷ்வஸு । ஆகையால் அவ்வம்சங்களைக் கழிக்கக் கூடாது.

ஐஷுரவ, உசூாணாம் ந வணூயெக ஐதூதூ கஉுாதீ நாஉவி ஸம்வாஙஸாஉாநூவிவக்ஷாயா. ஷெஷூவ- என்றவாதிஙக தூால் உாதஃ: ஜூரதி ஐதூாஜிவக ஷவூீ உவவஙஉா கிறபடியால் அஸச்சூத்ரர்களுக்கு மந்த்ரசண்டனம் கூடாதாகையால் மந்த்ரைகதேஶநாமமாத்ரோச்சாரணம் கூடாதென்கிறது. இதற்கு மேல் நஉக்ஷாஞா ஹவெக வ஼நஃ என்று அவ்வதிகாரிகளுக்கு நமஸ்காரமே மந்த்ரமாக சொல்லப் பட்டது. இந்த ஸ்தலத்தில் பூர்வபக்ஷி சொல்லுமர்த்தம் ஸம்ஹவதி மதூஷரெ வணகவெஶாஙயம் ஃ஼ஷ உாகையாலும் கூிஷகவூநஉா கயாலும் விஙம்ஙிதயீஜநகஉாகையாலும், வஙி ஹெஃநெ என்ற தாதுவின்மேல் வூாயெஃ ணிவாகையால் சூவஷாயெஃ ணிவ வந்தால் வணூயதி என்றதற்கு கண்ட சப்தத்தை உச்சரிக்கிருன் என்ற அர்த்தமே ஶாஸ்த்ர ஸம்மதமாய் இவர் சொல்லுமர்த்தம் வராமையாலும் அஸங்கதம்.

ஐ சூ஼வ, விப்ரர்களுக்கு கர்மாரம்பத்தில் ப்ரணவோச்சாரணம் போல் தீக்ஷித சூத்ரர்களுக்கும் கர்மாரம்பத்தில் பரணவோச்சாரணம் ப்ரஸக்தமாக அதை நிஷேதித்து மூலமந்த்ரஸ்மரணத்தாலே ஸ்நாநாதிகள் செய்ய வேண்டுமென்கிற வூணவம் வஜஃயெக ஸஉூவீயிஃ ஸூாக ஸவஃகஉஃவ஼ । உஙிஙஉஷெூ ண விஙஜாம் ஷூக்ஷா நூாநம் வியீயதெ என்கிற ஶேஷஸம்ஹிதா வசனமும் ஸங்கதமாகிறது.

ஆக, கீழ் வசனம் வணெத ஸவூணவாஃ என்று கவஙிர்வ ப்ரணவ ஸாஹித்யத்தைச் சொல்லி ஸஉூஜீக்ஷிதாநாம் வூணவொஸூஜதா விஹிதா என்று தீக்ஷித ஸ்த்ரீ சூத்ர விஷபத்தில் அபூர்வ ப்ரணவ நிஷேத பூர்வக மந்த்ரோபதேஶத்தைச் சொல்லி, மேல் அதீக்ஷித சூத்ரர்களுக்கு தீக்ஷையில்லாமையால் நிருக்த மந்த்ராதிகாரம் ஏற்படாமையால் தஃஙகெகவஙநாஉா தெூவூாஙணம் வரலாமென்கிற ஶஂகாநிவதஃகஹெதவஙம் "ந வஂஙயெக" ஐதூாஜி ஐதி ஸிஙம் ॥

இங்குச் சொல்லுகிற ப்ரணவநிஷேதந்தான் மந்த்ரஶரீரப்

விஷ்ட ப்ரணவத்தையும் நிஷேதிக்குமென்பதற்கு ஸ்த்ரீணாமாஸ த்ருஷ்டாங்கம் அஸம்மதத்வேனைகயால் அநாதரணீயம் ॥

அதஏவ "த்ரிவிதம் கர்ம ஸம்ப்ரோக்தம் வைதிகம் தாந்த்ரிகம் ததா" என்று பாஞ்சராத்ரத்தில் கர்மத்ரைவித்யத்தைச் சொல்லி "அஷ்டாக்ஷரஸ்யே"த்யாதியால் வ்யாபக மந்த்ர த்ரயத்தை தத்தத்வாசக யோகரூடபதங்களால் சொன்னதாலும் இம் மந்த்ரோத்பத்தி வாக்யங்களாலும், இம்மந்த்ர ஶரீரம் ப்ரணவ வ்யதிதமென்றேற்பட்டபடியால் இதன் மேல் வாக்யமான ப்ரணவேந யுதாஃ, ப்ரணவேந விஹீநாஃ என்று பாஞ்சராத்ரத்தில் சொல்லப்பட்ட வைதிக தாந்த்ரிகவிபாகம் ஸ்வதந்த்ரோக்த ஶரீராந்தர்வர்தி ப்ரணவ ஸம்யோக வியோகவிஷயகமிதி ஸித்தம் ।

ஏவஞ்ச ப்ரணவாத்யஷ்டாக்ஷராந்தர்கத ஶூத்ராதிகளுக்கு தாந்த்ரிகத்வம் ஸித்தமாகையால் "ஸர்வேஷாம் தாந்த்ரிகம் ததா" "அந்யம் ஶூத்ரம் ஸிஜந்நாம" இத்யாதிகளும் ஸாவகாசங்கள். ஶ்ருத்யுக்தாநுபூர்விக்கே ஸ்வர விஹீனமாய்க் கொண்டு ஸர்வாதிகாரத்வம் ஸாதித்ததால் வைதிகமேவாவசத்தி: விஹாநஸ்ய ஶூத்ராயிகாரணதிர்வர்ணாம் த்ருஷ்டவ்யம் ।

அதீக்ஷிதஸ்த்ரீ விஷயத்தில் மந்த்ரைகதேசமான நாமமாத்ரமும் அநுபதேஶ்யமென்பதற்கு 'ந வஷ்யேதந்த்ரீணாம்' என்பது ஹேதுவாகையால், அந்யத்ரவும் மந்த்ரைகதேஶம் அநுபதேஶ்யமென்பதற்கு நிருக்த ஹேதுவே ஸாதகமாகுமிறே. ஸாமாந்ய விஶேஷந்யாயம் அந்யத்ரவும் ஸ்வ ஸமான விஷயத்தில் ப்ரவர்த்திக்குமென்பது ஶாஸ்த்ரஸித்தமிறே. ஏதம்ச அநபிதாபியாநம் சொன்னது அயுக்தம். அத ஏவ வி. 2 ஸா 2, பக்கம் 30ல் "அஸந்ருக் இத்யாதி—ஸூசிதமாகிறது" என்றவளவும் நிரஸ்தம்.

'தேஷாம் வை ப்ரணவோஜ்ஜிதா:' என்றது அபூர்வப்ரணவவிஷயமாகையால் நாத்ர விரோதலேஶ: । அஸத்ஸூத்ரேது

அதீக்ஷிதனானபடியால் மந்த்ரோபதேசப்ரஸக்தி இல்லாமற்போனாலும் மந்த்ரைகதேசநாமமாத்ரோபதேசம்ப்ரஸக்தமாக மேல், நவர்ணா யேத் என்ற நிஷேதியோத்ருதியாகையால் இங்கு அப்ராஸக்தப்ரதிஷேதம் கிடையாது. ஆக, நிருக்தார்த்தமே ஸ்வாரஸ்யமென்று விழ்டு। அதீக்ஷிதஸ்ய த்ர விஷயத்தில் மந்த்ரத்தை கண்டிக்கக் கூடாதாகையால் மந்த்ரைகதேசமான நாமமாத்ரமும் அநுபதேஸ்யமென்றால் பூர்ணமந்த்ரோபதேசமே அவர்களுக்கு ஸித்திக்கும் என்னவிவர் ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய என்ற ஸ்தலத்தில் ஸர்வதர்மங்களையும் விட்டு என்று சொல்லுகையாலே சிலர் அதர்மங்கள் புகுரும் என்றவர் கணக்கிலேயாவர்.

ஸ அஷ்டாக்ஷரோ மந்த்ரஃ என்று உபக்ரமித்து நஸ்ஸாக்ஷரோ ஹ்யேதத்வ்ய: என்றவளவால் த்விஜதீக்ஷிதாதீக்ஷிதஸ்த்ரீ ஶூத்ராதிவ்யாபிகாரித்வத்திற்கு உபதேஶ்யாநுபதேஶ்ய மந்த்ர விஹாரத்தைப் பண்ணி முடித்து மேல் பீஜம் தைஸித்யாதியால் கீழ் ப்ரஸ்துத அஷ்டாக்ஷராதிமந்த்ரங்களுக்கு ஆவஶ்யக பீஜகமநம் சொல்லுகிறதாகையால் பிம்பம். 2, பாகம் 2, பக்கம் 30-ல் „பீஜம் தைஸித்யாதி—சொல்லவும் முடியாது" இத்யுக்தம் அஸங்கதம்। ஸிஷாஷத்தில் பீஜாதிகள் த்ருஷ்டோபகாரகங்களல்லாமையால் அநபேக்ஷிதங்களாகையாலும் பீஜம் தைஸித்யாதி வசநங்கள் ஜபம் செய்யுமதிகாரிகளிடத்தில் சரிதார்த்தங்களாகையாலும் பீஜவர்ணத்தை ஆவ்ருத்தி பண்ணவேணுமென்று நாம் சொல்லாததாலும், அப்படிக்கு ப்ரமாணம் கிடையாதாகையாலும், அபி வேத்யாதி—அத்யுதாயதஸ்திதேத்யுக்தம் அயுக்தம்। பீஜம் தைஸித்யதுக்த தத்வம் ஜபாத்யநுஷ்டாநயோக்யதாஶாலிகளும் வர்ணத்ரயஸ்தர்களுமான த்விஜர்களையே சொல்லுகிறது. தீக்ஷிதஸ்த்ரீ ஶூத்ராதிகளுக்கு பீஜாதிகள் அநபேக்ஷிதமாகையால் ஶேஷஸம்ஹிதையில் ஶூத்ர விக்ஷித ஜாதீநாம், அங்காதிவர்ணவம் விநா। இத்யாதிநா நிஷேத்யவர்ணவத்தை அங்காதி என்று விசேஷிக்கையால் மந்த்ரசரீரப்ரவிஷ்ட ப்ரணவாதிவிஷயத்வம் ஸித்தமாகையால் இதற்கநுகுணமாக 'ப்ரணவோ ஜபநீயஸ் ஸர்வை:' , 'தத்வஸ தத்ப்ரணவம்

த்யக்தா இத்யாதிஶேஷஸம்ஹிதோக்தப்ரணவநிஷேதம் ஶூத்ராவயவாதிரிக்தப்ரணவவிஷயமிதி ஸித்தம். 'ஹோமாऽவவமந்த்ரா: ஶூத்ரா:' என்ற லக்ஷ்மீதந்த்ரஸித்தாந்தத்வயத்தை, தாராதிமத்யகயோ, லக்ஷ்மீபீஜாதிமத்யகயோ ததா, என்கிற வசனம் ப்ரணவாதியான மந்த்ரம் மந்த்ரவ்யம், லக்ஷ்மீபீஜாதியான ஶூத்ரம் ஹந்தவ்யமென்றும் விஶேஷிக்கிறதே தவிர, ப்ரணவஸ்தானத்தில் பீஜாக்ஷரத்தைச் சேர்க்க வந்ததன்று. அப்படியே ஶேஷஸம்ஹிதையில் ஸர்வஶூத்ரஸ்ய ப்ரணவம் வர்ஜயேத் என்று ஶூத்ராணாம் ப்ரணவத்தை நிஷேதித்ததால் தத்ஸ்தானத்தில் ஸ்ரீபீஜாத்யை: ப்ரயுஞ்ஜயேத் என்று தீக்ஷித ஶூத்ர விஷயத்தில் ஸ்ரீபீஜத்தைக் கல்பிக்கவேணும் என்று சொல்லவந்ததே தவிற மந்த்ராவயவப்ரணவஸ்தானத்தில் லக்ஷ்ம்யாதித்வமும் பீஜாதித்வமும் சொல்லவரவில்லை. இங்குள்ள சப்தமும் அவ்வர்த்தத்தை வஹிக்காது.

லக்ஷ்மீதந்த்ரே பீஜேஷு ப்ரதமோதிதானி ஸர்வபீஜானிவாஸவ என்று ஸப்தபீஜங்கள் சொல்லுகையால் ஸ்ரீபீஜாத்யை: ப்ரத்யாத்ய ஶப்தக்ராஹ்யம் தாரிகை முதலியவைகளை வஹிக்குமாகையால் "ஆத்யபதக்ராஹ்யம் பீஜாக்ஷரம் என்றது ஸ்பஷ்டம்" என்றது அயுக்தம்.

முமுக்ஷுவான தீக்ஷித ஸ்த்ரீஶூத்ரர்களுக்கு பீஜாதியான மந்த்ரம் பீஜாதிமத்யகயே என்றபடி புக்திதாயகமேயாகையால் அவர்களுக்கு மோக்ஷமில்லையாய்விடும் இதி ஸாரம்.

கிஞ்ச — வர்ணவர்ஜயேத் "ப்ரணவம் த்யக்தா" "ஸ்ரீபீஜாத்யை: ப்ரயுஞ்ஜயேத்" இத்யத்ர ப்ரணவஸ்தானே ஆத்யஶப்தக்ராஹ்யமான பீஜாக்ஷரநிவேஶம் போல் கண்டோக்தமான ஸ்ரீபீஜநிவேஶத்தையும் தத்ஸ்தானத்தில் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியதால் அது தானும் லோகாநுபவவிருத்தமுமாகும். கிஞ்ச — ப்ரயோஜ்யம் வர்ணாயாமத: என்பதற்கு மேல் யதா ஸம்ஹிதோஷ்டாக்ஷரேஷ்டாக்ஷராணாமவதாரித:। ஶூத்ரதா ஆத்யக்ஷராணாம் ஶூத்ரஸ்ய விஹிதா ததா। ஷடக்ஷரஸ்ய ஶூத்ரஸ்ய

ஸஹஸ்ராவயவசாலிநி । யோ ஜ்யேஷ்டாக்ஷரோ வேத: ஸ்ரீத்ர சைவ ஸாவித்ரிகா ॥ ப்ரணவஸ்ய ச வைலக்ஷண்யம் த்ரிஷு அக்ஷரேஷு ஷடக்ஷரா: । ததா ஹ்ருதயமந்த்ரஸ்ய வர்ணஜ்ஞா ஸத: ப்ரகாச ॥ என்று வ்யாபகமந்த்ரத்ரயத்திற்கு தத்தத்ஸமாவ்யாநவர்ணாநாம் ப்ரணவ நமஸ்ஸஹிதாக்ஷர ஸம்பந்தகமாக உத்பத்தியையும் ப்ரணவநமஸ்ஸுகள் மந்த்ரசரீரப்ரவிஷ்டம் என்பதையும் சொன்னதால் கீழ் ப்ரஸ்துதமந்த்ரம் ப்ரணவவிஹீனமென்னவொண்ணாது. ஆக, பூர்வாசார்யர்கள் இதையே திருவுள்ளம் பற்றினார்கள் என்றவளவும் அஸங்கதம்.

பூர்ணமான வஸ்துவுக்கு உத்கர்ஷமும் அபூர்ண வஸ்துவுக்கு அபகர்ஷமும் லோகசாஸ்த்ரஸம்மதம். உத்கர்ஷபூர்த்திசப்தங்களுக்கு ப்ரவ்ருத்திநிமித்தம் வேறாகிலும், வஸ்துவுக்கு உத்கர்ஷாவாசகங்கள் பூர்த்தியாலேயே. ப்ரக்ருதத்தில் லக்ஷ்மீதந்த்ரத்தில் பீஜத்தால் மந்த்ரங்களுக்கு உயர்த்தி சொல்லிற்று. அவ்வுயர்த்திக்கு நிதானமான பூர்த்தியை பௌஷ்கரத்தில் சொல்லிற்று. ஆக— இவ்விரண்டுக்கும் விரோதம் கிடையாததுடன் ஸாங்கத்யமும் சொல்லப்பட்டது. ஆக பௌஷ்கரம் ப்ரணவ த்ரிஹீநமந்த்ர விதாயகமென்னவொண்ணாது. பரிதோஷணியில் ப்ரமாணஸங்க்ரஹத்தில் ப்ரணவ த்ரிஹீநமந்த்ரப்ரயோகாதி என்ற ஸீர்ஷத்தின் கீழ் நாரதபௌஷ்கரவசனங்களைக் காட்டி ஸந்த்யாநுஷ்டாந விஷய ரஹஸ்யாநி விவ்ருதே என்று தாமே ஸூசிதப்ராமாண்யமானது எழுதப்படவில்லைஎன்பதற்கு காரணத்தை எழுதிவிட்டு இப்போது முன் புஸ்தகங்களிலே விசாரித்ததாகச் சொன்னது ஓர் வியப்பே. ஆக, வேதவர்ணநிஷேதபாவதோஷ ஸந்தோஷமாயிற்று.

ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தில் மூலமந்த்ராதிகாரோபக்ரமமங்களஸ்லோகத்தில் தாரம் மந்த்ரம் ததநு ஹ்ருதயம் தத்வ நாராயணாயேத்யர்த்தோயோக்தம் பதவேத்யதாம் ஸாயுஜ்யமாபாத்யதே । ஸம்ஸீகாரமந்த்ரஸமேதஸாரார்த்தரக்ஷாஸாரம் ந: க்ஷிப்ரம் தேவ: க்ஷிப்ரதர நிர்விசாது கிங்கரைஸ்வர்யமவிவ்ருதாநு ॥ இதி ஸங்க்ரந்தத்தில் வ்யாவ்ருத்யமான மந்த்ரஸ்வரூபத்தை ஸம்வ்யாயமுஸம்பந்தாராதிவமாயெய ஈதீகாரணமந்த்ர

கமாய் வேதப்ரதிபாத்யாநுபூர்விகையாய வேதோக்தமானதும் ஆசார்யப்ரதிஷ்டமானதும் என்று சொன்னதாலும் மேல் ச்ருத்யுக்தாநுபூர்விக்கு வ்யாக்யானம் செய்கையாலும், "இது ப்ரணவ சதுர்த்திகளை ஒழிந்த போது ஸர்வாதிகாரம்" என்ற வாக்யத்தில் இதம் ச்லோகவாக்யம் ப்ரணவத்தோடு கூடிய மந்த்ரமேயாகையால் அதுதான் வைதிகமென்று பூர்வபக்ஷ்யபிமதமாகையாலும இதம் சப்தத்தால் வைதிகமந்த்ராநுபாஷணம் சொன்னது ஸுஸங்கதமே ஆக, ஒன்பதாவது ஹேதுவும் அதுஷ்டம், கீழ் சொல்லப்பட்ட ஒன்பது ஹேதுக்களும் நிர்துஷ்டங்களாகிவிட்டபடியால் உபநயநாத்யநங்ககத்வம் மூலமந்த்ராத்யயனத்துக்கு ஸித்தம்.

பூ. மீ. அ. 6 பா. 3-ல் ஸ்த்ரீகளுக்கு ஆஜ்யாவேக்ஷணாதிகளில் ஸ்வாதந்த்ர்யேணாதிகாரமும் ஷஷ்டி அத்யாயம் 4-ம் அதிகரணத்தில் தம்பதிகளுக்கு ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளில் ஸஹாதிகாரமும் ஸாதித்திருக்க பூர்வபக்ஷி இரண்டதிகரணமும் ஸஹாதிகாரத்தையே ஸாதிக்கிறது என்றார். அப்படியாகில் அதிகரணபேதத்திற்கு காரணமில்லையாய் அதிகரணவிபாகமே அஸங்கதமாகிவிடும். இதன் விரிவை ஸித்தாந்தகௌமுதீஸாரதர்சினீ டிப்பணியில் காண்க. ஆக நிச்வாஸத்தில் ஸ்த்ரீகளுக்கு யஜ்ஞாதிகாரம் சொன்னது யுக்தமே.

ச்ருதத்வாச்ச காசிகாயாம் ஸ்வாத்யாயஸம்ஸ்கார: । ந தஸ்ய ஸம்ஸ்கார்யோ ஹோமவத் அத்யேத்ருவிஷயதயா புருஷஸம்ஸ்கார இத்யர்த்த: । ச்ருத இத்யாஹ । 'ஸ்வாத்யாய இதி ।' தஸ்ய தத்வாச்ச ஸ்வாத்யாயஸ்ய கர்மகாரகத்வ: । ஸ்வாத்யாயஸ்ய ஹி கர்மகாரகத்வ:, ந புருஷஸ்ய । கர்த்ரு: க்ரியயா ஆப்துமிஷ்டதமம் ஹி கர்ம । அதோ(அ)த்யயநம் ஸ்வாத்யாயஸம்ஸ்கார: । ந புருஷஸ்யேத்யர்த்த: । இத்யுக்த க்ரந்தத்திலேயே ஸ்வாத்யாயத்துக்கு புருஷ ஸம்ஸ்காரதையை நிராகரித்தமையால் பிம். 2, பா. 2, பக். 39-ல் 'இப்படிக்கில்லாவிடில் என்றாரம்பித்து 40 பக்கத்தில் அழிக்கமுடியாது" என்றவளவும் அயுக்தம். "ஸூத்ரயோக்தம் பஹுவிதம் ஸ்வாத்யாயாவாப்யுக்தம்." என்று மூலமந்த்ராத்யயநம் அர்த்த ஜ்ஞானபர்

யந்தமாகையாலும் வேதாத்யயநம் அக்ஷரராஶிக்ரஹணமாத்ரமா கையாலும் மூலமந்த்ராத்யயனத்துக்கு அக்ஷரராஶிக்ரஹணத்தை பலமாகச் சொல்லாமற்போனாலும் இது தான் அர்த்தஜ்ஞானபர்யந்தமாகையால் கடீயடி வடீவடீாயடிங்களுக்கு உள்ள அவிநாபாவஸம்பந்தத்தால் பதாவ்ருத்தி ஸித்திக்கையாலும் வேதாத்யயனத்துக்கு அக்ஷராராஶிக்ரஹணமுக்ஷ்வாஹாவெ ஶூவுத்து ஸிஜெ: । உபநயநம்தான் அத்யயனகாலமே துடங்கி ஷெஹாவஸ்தாதெஷ்த்யாதிப்படி த்ருஷ்டபலஸமர்பகமாகையாலும் வேதாத்யயநம்தான் அத்யயனாநந்தரஹாவிசாரஸாதிகளால் அர்த்தநிஶ்சயம் உண்டாய் தடீநஞாராநூஷ்டிதகூடிங்களால் ஷூமடீஷ்யஷ்ஹஷ்ஹடீஸவெடிகூமாகையாலும் ஸி 2 ஹா 2 பக்கம் 40 “ ஷ்ாயத்யாயவியிவிவாரத்தில் ஊதுாஙஷ்ு தூஶு” இதுஞம் கூஸம்ஶதழ ॥ அத்ராயம் விவெகஃ — ஷ்ாயஷ்யயொz யெஷ்தவ்ய: ஊதுத்ராயஷ்யநஸூம் அக்ஷராராஶிக்ரஹணாதவரோய் அஷ்வஷ்டிதிஷ்யாதிஶ்ரூதஷ்ஞாநாஹணமாக உவநயநாஹக்ஷ்வம் அத்யயநத்திற்கு ஏற்படுகிறபடியால் சூத்ராதிகளில் அதிப்ரஸங்கம் வாரிதமாகிறது. மூலமந்த்ராத்யயனப்ரகரணகதாத்யயனஶப்தம் ஷெஹாவஸ்தாதெஷ்த்யாதிப் படியும் ஸாயடீாவாயடிீஷ்ம் ஊத்யாதிப்படியும் அயடிஜூாநவயடிஜோய் ஶுவாயெடிாஹயாநூஸஙாநவரும் ஊதி । அத: ஸவடித்ராயஷ்யநஶூாயடிஷு வெனகாஷிவ்ய சொல்ல முடியாது என்ற நிஶ்வாஸவாக்யம் ஶாஸ்த்தமாகிறது.

“ அத்யயநம் உவநயநவஷிவடிகம் என்று இவ்வளவே இந்த ஶ்ருதி விவக்ஷிதம்.” என்ற இவர் தாம் ஊடீம் ஶப்தத்தால் விவக்ஷிக்கிற ஶ்ருதி, அத்யயநவிதிஶ்ருதியா? அயவா யொஹ வெதுாஷியா, ஶூஹொாஷ்யஷ்ஜெ நெதுாஷியா? ந வயஃ । ஶ்ரூதவுகாஶிகாயாம் “ அவவாதாஷிவஜு ஹூ ணகடிக்ஷ்வம் , நியஶஸ்ய விஷெயக்ஷ்வம் । அத்யயநஸ்ய ஷ்விஷிவயாக்ஷ்வம், உவநயநஸ்ய அத்யயநாஹக்ஷ்வ ”இத்யாதிநா ஹூணகடிக்ஷ்வாதிகளையும் சொல்லுகையாலும் உபநயநமாத்ராங்க

கத்வம் சொல்லாமையாலும். ந த்விதீய: । யொஹவெதாதி ஶ்ருதிமதாய்யயநஸூ கீழ்ச் சொன்னபடி அர்த்தஜ்ஞானபர்யந்தமாகையாலும் வஸகாக்ஷராதிதாதி ஶ்ருத்யுக்தாநுமாணமாக இந்த அத்யயனத்துக்கு உபநயநாங்கத்வம் ஏற்படாமையாலும். ந த்ருதீயொவி। கயாயநவிதிவாக்யஸாநாயகமாகையாலே அங்கு போல் இங்கும் கர்மாத்யவகதி உண்டாகையாலே. வாரஸெகாத்யுஹெதவ: என்று ஐகாந்த்யவசனங்களாய், வக்ஷ்யாரணம் வசஸாம் வரஸாவரஸிவெதநம் வதிவதாநிதிதம் ஹி வஜயாதிவிஹஷணம் ॥ என்றபடி ஊர்த்வபுண்ட்ராதிகளுக்கும் த்ருஷ்டபலமுண்டாகையால் த்ருஷ்டபல கீர்த்தனவிரோதம் வாராது. இங்கு மஹாயாநாதிகள் என்ற த்ருஷ்டாந்தம் நிஸ்வாஸத்தில் கிடையாது. வைஷ்ணவஸம்ஸ்காரங்களுக்கு த்ருஷ்டாத்ருஷ்டபலமுண்டு என்பதை யாரும் மறுக்கவில்லை. கிஞ்ச வைஷ்ணவாதிகாரிக்கு இந்த ஸம்ஸ்காரம் த்ருஷ்டாத்ருஷ்டஹஸாயகமாயே ஆகின்றது ஐதெவ। வஸெநவிம் 2 ஹா 2 வா 41-ல் "இம்மந்த்ர ஸம்ஸ்காரத்தை இத்யாதி—விரக்ஷமுமாகிறது" இத்யுக்தம் கயாகு ॥

உவாஸியாதவால் மட்டும் அத்யயனத்திற்கு உபநயநாங்கத்வம் ஏற்படாது என்பதற்கு ஸாவாதப்ரமாணமாக ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமஹாஷ்யவாக்யங்களை யாவதெவெக்ஷிதம் காட்டினோம். அதுதான் தஜ்ஜாதாவதிஷிஜஸாரோமாயஜாங்கஷ உவாஸநெஷ । என்றதிறே. இதின் அர்த்தம் அவ்வோ ஜாத்யவதிஷிஜஸாநாயஜாங்களை அங்கமாக உடைய உபாஸனங்கள் என்று. இந்த விஶேஷண தானத்தில் உவாஸந தான் கயிகாராநுமாணம் லிஙம் என்றேற்பட்டபடியால் உபநயநாங்கத்வம் ஸவத உவாஸியாதவால் ஏற்படாது.

ஸெவா ஹகிரவாஸி: என்று நைவண்டுகர்கள் ஹக்ய வாஸநஸூங்களை பர்யாயமாகச சொல்லுகையால் ஸ்ரீகீதாசா

யஜ்ஞ ஸூத்ர வைஶ்யாஸ்ய ஶூத்ராஃ இத்யாதிகளால் ஸ்த்ரீஶூத்ரர்களுக்கும் பக்தியை அருளிச்செய்தது உபாஸனத்திலும் பர்வபேதத்துக்கு ஜ்ஞாபகமாய்க்கொண்டு த்ரைவர்ணிகேதரர்களிடத்தில் உபாஸியாதவ்யமென்றவவனுமாகையால் உபநயநாமங்களும் ஸித்தியாது. சத்ரஞ்ரணம் ॥ ஶைஶவம் வாஸுதேவாஸ்ய ஸ்வாவம் ஶ்ரூணு இத்யத்ர தேவதியஜ்ஞாவராந்நாவஸ்தேஷு ஜாதிதஸ்ஸார்தகாரதஸ் ஸஹாய தாஜ்ஞாநதஸ்யாத்யேதா ஸக்ருஷ்ணவக்ருஷ்ணமுவைணவதஜ்ஞாநேஷு ஸவேஷு ஹரேதேஷு ஸமாஶ்ரயணீயகேவ ந ஸமோஹரிதி ஹாஷ்யமும் ஸமோஹரிதி ஶ்லோகேதஜாத்யா காராதிதார தஸ்யாநாதரேண ஹமேத்தேஷுகாரஸ்யமேவ்யதே இதி தாத்பர்ய வருத்யெகயம். வனதேந வி 2 ஹா 2 வ 41 "ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமஹாஷ்யத்தில் இத்யாரப்ய 41 பக்கம் சொல்ல முடியாதென்ற" இத்யேகம் சுஸங்கதம் ।

பாசுரத்தில் ஶிஷ்யனுக்கு த்வாதஶாக்ஷராஷ்டாக்ஷரமூர்த்தி மந்த்ரங்கள் மூன்றும் உபதேஶ்யதயா ப்ரஸ்துதங்கள் என்பது.—

ஆதிஶாக்ஷரமாதிம தா வஶாஷ்டாக்ஷராக்ஷரம் । ஶிஷ்யேஷு தஸ்ய ஸம்யாவயாவிதி ॥ என்ற ஶ்லோகத்தில் விஶதம். இதன் மேல் ஶ்லோகத்தில் ஸ்த்ரீஶூத்ரவிஷயத்திலும் அநுலோமஜர் விஷயத்திலும் நமஃ ப்ரணவவர்ஜிதமாயும் ஸ்வாஹா வஷட்ஸ்வதா வர்ஜிதமாயும் கேஶவாதிகளான வைஷ்ணவ நாமத்தை உபதேசிக்க வேண்டியதென்று கேவலம் வைஷ்ணவம் நாம நமஃப்ரணவவர்ஜிதம் । ஸ்வாஹா வஷட்ஸ்வதாஹாவர்ஜிதம் கேஶவாதிகம் । ஶூத்ராதீநாம் ஸ்த்ரீஷு ஶூத்ரேஷு । இத்யநேகத்தால் சொல்லப் பட்டது.

கேஶவாதிகம் கேவலம் வைஷ்ணவம் நாம என்று வைஷ்ணவநாமத்தை கேஶவாதிகம் என்று விசேஷிக்கையால் மூர்த்தி மந்த்ரவிசேஷமே நிஷேத்யம் என்று ஸித்தமாயிற்று. வாஸுதேவ நாராயண விஷ்ணு நாமங்களும் மூர்த்திமந்த்ரங்களாகை

யாலே அதிபத்க்ராஹ்யமாய் நிஷேத்யங்களாகாதோ வென்னில் உபதே₃ஶ்யதயா ப்ரயோகவாக்யங்களான ஆத்₃யாக்ஷராஷ்டாக்ஷரங்களை விட்டு கேஶவாதி₃கம் என்று நிஷேத்₄யத்தை விஶேஷிக்கையால் அவைகள் நிஷேத்யங்களாகமாட்டாது.

இங்கு வைஷ்ணவநாமத்தை கேஶவாதிகம் என்று விசேஷிக்காமலோ வாஸுதேவாதி என்று விஶேஷித்தோ, அல்லது நிர்விசேஷணமாயோ இருந்தால் பூர்வபக்ஷி சொல்லும் அர்த்தம் அழகியதே. ப்ரணவம் ஶூத்₃ரஸ்த்ரீணாமபி ந கீர்த்தயேத் என்றவசனமும் நிருக்தகேவலம் வைஷ்ணவம் நாமேத்யாதி₃வசநைகார்த்₂யமாய் அவ்யாபகமந்த்ரவிஷயமாகையாலே ந தோ₃ஷமாவஹேத்। இங்கு அநுகூலவசனங்களான ஏகாக்ஷராதி₃த்யாதி₃ ஶ்ருதி ஹாரீதபராஶரநாரதா₃தி₃வசநங்கள் ப்ரத்யக்ஷமே நிரூபிதங்கள்।

வைஷ்ணவம் நாம என்றதற்கு கேஶவாதி₃யை விசேஷணமாக்குகையால் வ்யாபகங்களான மூன்று மந்த்ரங்களுக்குள் மூன்றாவதான மூர்த்திமந்த்ர விசேஷஜ்ஞாபகமாய் பாடக்ரமத்தோடு அர்த்தோபஸ்திதியும் மூர்த்திமந்த்ர விஶேஷங்களுக்கே ஸித்திக்கிறது.

இத்த₂ஞ்ச ப்ரஸ்துதநிஷேத்₄யம் அவ்யாபகமந்த்ர விஶேஷவிஷயமென்றது ஸித்₃த₄மாகையால் மேல் ஸாவித்ர்யாதி₃வசநம் தாத்₃ருஶாவ்யாபகமந்த்ரங்களுக்கு மைத்ரேயாதி அதிகாரிகளிடத்தில் நிஷேத்யதையை தடுத்ததே தவிர ஸ்த்ரீசூத்ரர்களுக்கு மந்த்ரஸாமாந்யநிஷேத்யதையைச் சொல்லவரவில்லை. அப்படிக்கு ஸூசகவசனமும் கிடையாது. பௌஷ்கராதி வசனங்கள் ஸித்தாந்திக்கு அநுகுணங்களென்றது பூர்வம் நிரூபிதம். அதிவ்யாப்தி வாரணபக்ஷத்துக்கு ஸூசகலேஶமும் கிடையாது. ஆக பாத்ம வசனமும் அவ்யாபகமந்த்ரவிஷயமென்றது ஸித்தம். இதனால் பிம்பம் 2 பாகம் 2 பக்கம் 44 "ஸ்ரீபாத்மஸம்ஹிதையில் என்றாரம்பித்து 47-ம் பக்கம் அஸாதகமே என்பதும் அயுக்தம்" என்றவளவும் அஸங்கதம்.

4

ஹாரீதஸ்மிருதியில் இந்த அத்யாயாரம்பத்தில் “அத உர்த்வாதி ராஜேந்த்ர விஷ்ணுவாராதநம் பரம் । ஸ்மார்த்தம் ஹோமாதி ப்ரோக்தம் வஸிஷ்டாத்யை: புராதநை:” என்று உபக்ரமித்து ஸ்மார்த்தாராதனத்தை விஸ்தாரமாகச்சொல்லி, “ஏதத்ஸ்மார்த்தம் ந்ருபஶ்ரேஷ்ட ஹரிநிஷேவ்யச்ருதிசோதிதம் । ஸர்வேஷாம் ஹிதார்த்தம் ச ப்ரோக்தம் । ஏதத் த்ரயம் விஷ்ணோ: (ஸ்ரீ)ப்ரியோ நாராயணஸ்ய ஸர்வதா । ஸ்மார்த்தேநைவ ஹரிம் தேவம் அர்ச்சயந்தி மநீஷிண: ॥ ஸ்மார்த்தஸ்தாபநாதிஸர்வம் விஷ்ணோ: ப்ரியம் யஜநம் ஸ்ம்ருதம் । ஏதத் ஸ்மார்த்தம் தத: ஸ்தாபநம் ஸர்வ ஷேண வர்ண ஸ்ம்ருத ॥ ஏதேத்ர ராஷ்டாக்ஷராத்யைஸ்து தத்வ்யாபகமந்த்ரைர்வா” இத்யாதித்தினாலே ஸ்தாபநாராதநங்களையும் இவைகளுக்கு அதிகாரிகளை விசேஷிக்குமிடத்து விப்ரா: ப்ரபந்நா:, ஸ்த்ரீணாஞ்சைவாநந்யாநாம் ஸர்வாஸ், ஏகாந்திநோ தேவ ப்ரஜ்ஞ்யா: என்று விப்ரர்களையும் ஸ்த்ரீகளையும் நிர்தேஶிக்கையாலும் அப்படிக்கு ஸ்மார்த்தாராதனத்தில் அதிகாரியை விசேஷிக்காமையாலும் ஶ்ரௌதம் போல் ஸ்மார்த்தமும் விப்ரேதரர்களுக்கு நிஷித்தமாகையாலும் இந்த ஸ்மார்த்தாராதனம் தான் ஶ்ரௌதாராதனமென்னும் விப்ரேதரர்களுக்கு கூடாதென்றும் ந்ருஸிம்ஹபுராணத்தில் 63 அத்யாயத்தில் சொல்லுகையாலும் இங்குள்ள ஶ்ரௌதஶப்தம் ப்ரத்யக்ஷ ஶ்ருதாராதநத்தை லக்ஷிக்கில் த்ரைவர்ணிகேதராதிகாரத்தில் இங்கு அநிஷ்டமான ஸ்மார்த்தாராதன ப்ராப்தி ப்ரஸஞ்ஜனம்” அஸங்கதம்.

இங்கு நிஶ்வாஸத்தில் 7-ம் பக்கத்தில் ஏகாந்திநோ தேவ ப்ரஜ்ஞ்யா: என்றதால் ஸ்த்ரீகளுக்கு பகவதாராதநத்தில் அந்வயம் ப்ரதாநமாகச் சொல்லுகையால் ஸ்வதந்த்ரவைதிகவிதாநமேஜே ஏற்பட்டது என்றே வாக்யாநுபூர்வீ. ஏற்பட்டது என்று தாத்பர்யார்த்தமாகச் சொல்லியிருக்க இவர் ஸ்வதந்த்ரவைதிகேஷு என்று இரண்டு விசேஷணபதங்களைக் கூட்டிக் கொள்ளுவதாகச் சொன்னது அஸங்கதம். த்வயம்தான்

ஸம்வலிதமாகையால் வைதிகத்வம் நிராபாதமிறே. ஸ்ரீ வாத்ஸ்ய அம்மாள் த்வயத்துக்கு வைதிகத்வஸ்தாபி ஸ்வயே தஸ்யாதயிக்ரியா । யத்ரோக்ரஹாமகாரேண தத்ஸம் யோகவேதயோ: । யதாஹி ரதகாராதௌ ந்யாயா நாதிவைதிகே । யதாஜ்யாவேக்ஷணாதௌ தந் த்ரேஷு வஸ்த்ரா: ப்ரமாணத: ॥ இதி ப்ரயோகம் ரதகாராதி ந்யாயத்தால் ஸம்ப்ராயிகார்த்தம் ஸாதித்து கர்ந்தரம் யதேதாதியால் வக்ஷ்யமாணரீத ஸம்ப்ராயிகார்த்தஸாதநம் ஸ்ஷ்டமாக அருளியிருக்க கேவலதாந்த்ரிகமான அபத்தில் ஸ்வோக்ரூபயாதயிகாரம் சொன்னதாக ஸ்ரீ நடாதூரம்மாள் திருவுள்ளம் என்றது அயுக்தம். இம்மந்த்ரம் தாந்த்ரிகமாயிருந்தால் ரதகாராதிந்யாயத்துக்கு ப்ரஸக்தியே கிடையாதிறே.

கிஞ்ச தத்வதீபத்தில் சுபமேவ ஸம்ப்ராயிகார்த்தவக்ஷ: ஸம்ப்ரதாயேந: பரிக்ருஹீத: । இத்யுக்தாதஸ்ஸிவஞ்சேவ வசேஷ நிஷ்டா । என்ற வாக்யத்தினால் ஓம் ப்ரணவவஜிதம் நமோஹம் ஓம் ரதஞ்ச । ஸ்ரீவேவ்யா கரம் இத்யாதிப்படி ப்ரண வாவதிதமாய் வாக்யபாதகமான இம்மந்த்ரமே ஸம்ப்ராயிக ஸம்மதம் । அதுவே நமக்கும் ஸம்மதமென்று சொல்லி ப்ரண வம் ப்ரணவாதியுக்தம் இத்யாதிப்படி த்வ்யசரீரத்தில் ப்ரணவா நுவ்ருத்தியையும் வைதிகத்வாதியையும் சொல்லி அதற்கு ஸ்வாயத்தபரிக்ரஹமும் சொன்னதால் அம்மாள் திரு வுள்ளமான மந்த்ரம் ப்ரணவாவ்ருதமே. இதற்கு வைதிகத்வமில்லையாகில் ரதகாராதி ந்யாயாவதாரணத்துக்கும் யதேதாதி ந்யாயாவதாரணத்துக்கும் ப்ரஸங்கமே இல்லையாகி ந்யாயவைய ர்த்யம் வரும். இவ்வளவால் ஸ்வாயத்தாபிஹிதபதம் ப்ரணவாவ திதமாகையால் ஸ்வாத: என்றவிடத்தில் ஸ்வசப்தாபிப்ராய ப்ரணவமென்றது சுபலக்ஷம் । ப்ரணவவதிதபதந்தான் ஸ்வா யத்தாநபிஹிதமாகைக்கு நிதாநம் ஸ்ரோத்ரோக்தாக்ஷரஸம்பந்தி வைவரீத்யமிதி ஸித்தம் ।

வேதஸாமாந்யத்துக்கு பதக்ரம ஜடாதிகள் ஸித்தமாகை யால் த்வயமும் வேதவிசேஷமாகையால் இங்கும் அவைகள் உண்

டென்பதில் என்ன விரோதம்? இவர்தாம் த்வயத்துக்கு பதக்ர மாதிகள் கூடாதென்று வசனம் காட்டியிருப்பரேல் அழகியதே. ஆக, ஹாரீதவசநம் ப்ரபத்திபக்ஷிக்கு அஸாதகம் என்றது ஸித்தஸித்தம்। ஸதேந ஸிம். 2 ஹா 2 பக்கம் 48 இதின்மேல் இத்யாதி பக்கம் 53-ல் ப்ரமாணாநாம் ப்ரமம் உத்ருதம் பராஸ்தம்॥

ச்ருதப்ரகாசிகையில் அத்யயநவிதிவிசாரத்தில் "ஸ்வாத்யாயஸ்ய ஹி அர்த்தாவபோத: ந பாராயணஸ்ய।" தத்ரைவ "ஸ்வாத்யாயஸம்ஸ்கார: ந து ஸக்ருத்ஶ்ரவணமாத்ரவிஷயதயா பாராயணஸம்ஸ்கார இத்யர்த்த:।" இதி அத்யயநத்துக்கு பாராயணஸம்ஸ்காரமே தயில்லையென்றதால் அத்யயநமும் பாராயணஸம்ஸ்காரமாகையால் ஸ்ம்ருதிபுராணாதிகளில் தத்ஸ்ம்ருத்யா யத்தால் ஸர்வாதிகாரத்வாவகமநம் அநுசிதம்। அத்யயநாதிகளில் வர்ணத்ரயத்திலும் ப்ரத்யக்ஷதீதிகாரண ப்ரவ்ருத்தம் ப்ரணவவ்யதிரிக்தாநாம் ப்ரவ்ருத்திக்கே அஷ்டாக்ஷரத்வம் ப்ரதிபாதிக்கையாலும், தத்ஹீநாநாம் ப்ரவ்ருத்திக்கு அப்படிக்கு எங்கும் காணாமையாலும், அஷ்டாக்ஷராதி த்ர்யாதிச்ருதிகளும், நிஷித்த ஹாரீத ஸாரஸ்வதஜந்ம்யஸிம்ஹாதிவசநங்களுமுண்டாகையாலும் "யோ ஹ வேதாத்யாதியில் ஸாதாரண்ய ஸ்வரூபமிருப்பதுமட்டைக் கொண்டு" என்றது அயுக்தம்.

ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தில் ஸாத்யோபாயஶோதநாதிகாரத்தில் ந்யாஸ வித்யைக்கு ஸர்வாதிகாரத்வம் ஸாதிக்கிற கணக்கிலே திருவஷ்டாக்ஷரத்துக்கும் நிருக்தப்ரமாணங்களுண்டாகையால் ஸர்வாதிகாரத்வம் சொல்லலாமாகையால் "த்ரைவர்ணிகளுக்கேதான் அதிகாரம் ஏற்படும்" என்றது அயுக்தம். இங்கு வித்யை என்னப்படும் உத்ராதி + இவருக்கு முடியாது உத்ருதம் உதாஹ்ருதம்। பாராயணஸம்ஸ்காரமல்லாமல் அத்ருஷ்டஸாதகமாகையால் என்பது அத்நி வித்யாதி ஸ்வரூபத்தைச் சொன்னபடி. உக்தம்ச "கிம்வேதாத்யாதி + தடுக்க முடியாது என்றவளவும்" அயுக்தம்।

ஆக, ஶ்ரீராமஷடக்ஷரீமந்த்ரம் தான் ந்யாஸவித்யையை பாதிக்காதது போல் திருவஷ்டாக்ஷரப்ரம்மவித்யையையும் பாதிக்காது என்றது ஸாரம். ந்ருஸிம்ஹதாபநீ ஹாரீத ந்ருஸிம்ஹஹார ஆஜாதிவசநங்கள் நிர்தோஷங்கள் என்று நிரூபிதங்களாகையால் உபேக்ஷணீயமே என்றதுவும் அயுக்தம்.

பௌதாயநியில் முமுக்ஷூணாம் அனைவருக்கும் என்ற ஸ்தலத்தில் முமுக்ஷு என்பது தாத்பர்யார்த்தமென்று நிர்வாஹத்திருக்க அதை இவர் ஒப்புக்கொண்டு ஶ்ருததேந வசாயயா ஹாரம் ப்ரமாணமன்றி செய்தது உத்யாதிகள் அஸங்கதங்கள். ஸர்வாதிகாரத்வம் ஶைவதாவாஶ்ரயப்படி ஒக்குமாகையால் அநதிகாரிணாம் அபாத்ரம் | ரஹஸ்யத்ரயஸாராதிகளில் திருமந்த்ரத்துக்கு வைபவத்ஸாத யாருமில்லை என்னுமவிருக்க அங்கு வேதவைதிகவாக்யப்ரபஞ்சந ப்ரதிபாதகாயதவணம் போல் இங்கும் ஸ ஹி வித்யாதஃ என்ற ஸம்ப்ரதாயவந்யா ஸப்ரபஞ்சம் திருவஷ்டாக்ஷரஶ்ரேஷ்ட்யகயநம் யுக்தமே. ஆகையால் அநபேக்ஷிதமென்றது அயுக்தம்.

த்வயம் வைதிகம் என்றே கீழ் நிரூபிதமாகையால் ஶூஶ்ரூஷாதிகளால் இதற்கு நிஷேதமில்லை என்பதும் திருமந்த்ர வைதிகமாகையால் அதற்கு நிஷேதம் உண்டென்பதும் அயுக்தம். ஶ்ரூயதஸாதநாவிரோஷ காவேஷ என்ற வசனப்படி விஹிதகாலாநுஷ்டாநவிஷயகாலவராகையால் ஸதா என்றது காலாநதோஷ: | அயம் விஶேஷ: | ப்ரபந்நாபேக்ஷிதம் திருமந்த்ரம் வேதமாகையால் அதை ஆஶௌசாதிகளில் சொல்லக் கூடாது. த்வயமோ தாந்த்ரிகமாகையால் அக்காலங்களிலும் அநுஸந்தானத்தை தடுக்க முடியாது என்று நிரூபித்து, மேல் தாமே திருமந்த்ரம் த்வயம் இரண்டும் ஸதாநுஸந்தேயம் என்று வசனம் காட்டி அநுஸந்தானஸங்கோசத்துக்கும் ப்ரமாணம் காட்டியதால் விதாந்தவிஷயத்தில் சொன்ன ஸ்வவாக்யவிரோதம் ப்ரபந்நாபேக்ஷிக்கே ஸமர்ப்பிக்கப் பட்டது. வராஹஸம்ஹிதா விவாரத்தில் வசிஷ்டாஷணியில் 13 பக்கத்தில் ஸ்வாதிவஜம்

என்று ஶ்ருதப்ரகாஶிகாயாம்। அங்கு இவர் வர்ஜ்யம் என்றது க்ருத்யா
வசநம்। அப்படியே அர்த்தவர்ணநத்தில் வேதஸாராதி, வே
தார்த்தஸாராதி வ என்று மூலத்திலில்லாத வகாராஶ்ரயணம்
மேல் உக்த ஸர்வ பராஶரஸம்ஹிதாவசநாத் இதி நிஶ்சீ
யதே। என்று ஸ்வஸித்தாந்தத்தைச் சொல்லி தத்ஸ்வவாக்ய
மாக ஶ்ருத்யாதிவிரோதாய பரிக்ஷ நாதவி ஸஜ்ஜந ஸத்
ஶப்தஸ்ய க்ஷ்மாஹாவாஷத்தாங்கீகரணம் வகாராயத்தாஶ்ரய
ணம் வாத்யதோஷஹேதம் இத்யதோ ப்ரஸங்கிலே வகாராயத்தா
ஶ்ரயணாதி ஸ்பஷ்டம். இது தவிர யதாஶ்ருதப்ரகாஶத்து
க்கு ப்ராமாண்யம் ஸாயித்தவரே பரிதோஷணி 19 பக்கத்தில்
ஶ்ருதப்ரகாஶிகா யதேஷ ப்ரக்ஷேபக்ருதிப்ராசீநப்ரவா
தேந ந ஸாயுஜ்யநக்ஷத்ராணீதி வர்ணிதாஃ பராஶ்ரேஷ்டி”
இத்யுக்தே ஶ்ருதப்ரகாஶத்துக்கே ப்ராமாண்யம் சொன்னதை
வாசகர்கள் மறவார்கள். ஆக, நிஶ்வாஸத்தில் பராஶரஸம்
ஹிதாவிசாரத்தில் கல்யாணாராத்கவநம் சொன்னது ஸிம்மே
ப்ரேத வர்ணிதகாநாம் வேதோக்தஸர்வோக்திஶ்ரீதாம் ஸரள। க்ஷம
ரவ்ய தத்ஸீணாயிகாரஸ்ய ப்ரேஷிகே॥ என்கிற வ்யாஸ
ஸம்ஹிதாவசநம் தான் தத்ரவதேஶயிக்காராதிகளில் உதாஹ
ரித்திருக்க அதை இல்லையென்றதும் அநாதியாய் உபயவாதஸம்ஸித
மான திருவஷ்டாக்ஷரபரமான ஸகாக்ஷராதித்யாதிஶ்ருதியை
கத்வரம் என்றும் தக்வதீவாதிகளில் ஸிம்ஹப்ரபாவநதேத்யா
திஶ்லோகார்த்தம் அயவரஶாகவிருக்க விரோதஶாக கலத்தும் செய்த
தும் இவர்க்கே பணியாகையால் வ்யாஸஸ்ம்ருதி உத்தரவண்ணமில்லை
என்றதில் ஓர் வியப்பில்லை. வ்யாஸஸ்ம்ருதி உத்தரவண்ணம் மைசூர்
லைப்ரெரியில் கத்யாவி இருக்கிறது. இவ்வசனத்தை ஸ்ரீவசந
பூஷணம் ॥ ஹஸ்யத்ரயஸாரம்ஸாஹாஷ்யகரிநவதீவிகே
களிலும் ஸதநாஷ்டாநதவத்தணத்திலும் அருளிச்செய்திருப்பதா
லும், திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீ. உ. வே. கவிபூஷணம் குமாரதாதா
சார் ஸ்வாமி ஸாதித்த ஸங்ஶதஶஜூஸியில் 122 பக்கம் முதல் வரி
யில் வ்யாஸஸ்ம்ருத்யுத்தரவண்ணநாஶநிதேத்ஶஶம் அச்சுப்புஸ்த

கங்களிலும் காணலாயிருக்க நவீனர்களும் எடுக்காத என்று எழுதுவது இவருக்கே தகுந்தது.

ஶ்வேதாஶ்வதரோபநிஷத்துக்களில் ஸர்வம் ஶிவ ஏவ கேவலோயிருக்கும் என்கிற ஸாரஶ்ரீஸூக்தியால் யோகவேதாந்த வாக்யமும், திருமந்த்ரஸேஹஸ்வரூப ப்ரதிபாதகதயா ததேகபரத மாகையாலும், அப்படியே சிலர் வ்யாக்யாநித்திருப்பதாலும், யோகவேதாந்தாதி ஸம்வாதவாக்யமான ஏதத்தேஜஸாக்ஷாத்ராதி சள்ஶ்ருதயஸ்ச தத்வதீவாதிகளில் உதாஹ்ருதங்களாகையால் யோகவேதாந்தாதிக்கு ஸந்தேஹாஸ்பததயா ப்ராமாண்யம் வராததது ।

ஜாயமாநம் ஹி புருஷம் என்றபடி பகவத்கடாக்ஷமடியாக ஜ்ஞானபக்திவைராக்யங்களும் மோக்ஷசிந்தையும் உண்டாய் அதடியாக வைஷ்ணவஸஹவாஸம், அதடியாக ஶ்வாபகஜ்ஞாநம் அதடியாக மந்த்ரார்த்தலாபம், அதடியாக புறம்புண்டான பற்றுக்களில்மறுவலிடாமலிருக்கை என்றே க்ரமமாகையால் ஸந்யாஸ்யா ஶ்ரயதோஷாவகாஶமே கிடையாது. இவர் இசையின்படியிலோ ஸக்ருத் ஶாஸ்த்ரோக்தி ஜநார்த்தநம் என்ற ஸ்தலத்திலும் அந்யோந்யாஶ்ரயம் வரும். வி 2 ஹா 2 62-ம் பக்கத்தில் போதிநியில் உதாஹ்ருத நிஸ்தாரணம் செய்து விடுகிறார் என்றவளவுக்குக்கீழ் அவ்வோ விசாரங்களில் உத்தரமுறைத்ததால் அங்கே கண்டுகொள்வது. நிஶ்வாஸத்தில் 20 பக்கம் 2 வரி முதல் 7 வரி வரை பஞ்சஸம்ஸ்காரபோதகஶ்ருதியைக் காட்டியிருப்பதை அனைவரும் காணலாயிருக்க பொய்யே எழுதிவிட்டார் என்றது இவர் ஸமர்த்தனங்கள் இப்படியே இருக்கும் என்பதை தெரிவிக்கிறது. கீழ் என்றது வக்ஷ்யமாணத்தைச் சொல்லும்லோகரீதியால் சொன்னதால் இவர் ஶங்கை ஸாவகாஶமாகாது ஆக, இந்த க்ரந்தத்தினால் ஶ்ரீஹயவதநாராயணஸ்வரூபவைவஸ்திவாதகமான வேதபுராவஹாகத்தில் ஏகாக்ஷராதிஶ்ருதிகளால் ஸர்வணவாஷ்டாக்ஷரம் ஸவாராயிகாரம் என்று ஸித்தித்ததாலும் தத்வஶ்ருஹணமான ஹாரீதாதிஸ்ம்ருதிகளில் வர்ணாஶ்ரமவிஶேஷ ஸம்வர

ஷட்வர்ஜநீய: । ஸர்வாவஸ்தேந என்று ஸர்வவர்ணாஶ்ர மிகளுக்கும் திருவஷ்டாக்ஷரத்தையே பகவதாராதந ஸாதந மாகச் சொல்லுகையாலும் அப்படியே, ந்ருஸிம்ஹ புராணத்திலும் ஸர்வஸ்ஹித ப்ரஸாதந காரணமாக ஸர்வ வர்ணாஷ்டாக்ஷரத்தை ஸர்வர்க்கும் பகவதாராதந ஸாதநமாகச் சொல்லுகையாலும், விசேஷித்து ஸ்ரீவிஷ்ணுரஹஸ்யத்தில், ,, ஜபதஶ்சைவ ஸர்வம் த்³விஜாதீநாம், ஸ்த்ரீஶூத்³ரைஶ்ச ததா ஶ்ரவணம் । அஷ்டா க்ஷரோ மந்த்ர: மந்த்ரேஷ்வேஷாம் ஸாத⁴நம் । ஹித ஏஷ வ த்³விஜாதீநாம் மந்த்ர ஶ்ரேஷ்ட²: நாராயண । தாஹ்யாமந்த்ரப்ரயோகோ மந்த்ர: விஷ்ணுதேநைவ ஸர்வத்ர விஸ: என்று ப்ராரம்பித்து ஓம் நமோ பகவதே வாஸுதேவாய । ஓம் நமோ நாராயணாய என்று ப்ரணவபூர்வகமாந ஸர்வத்ரிஸரூபமே பகவதாராதந மந்த்ர மாக ஸ்த்ரீஶூத்ரவிஷயத்தில் சொல்லுகையாலும் ஸர்வ வர்ணாஷ்டா க்ஷரம் ஸர்வாதிகாரமென்று சொல்லிற்றாய்த்து இதி ஸர்வம் ஸமஞ்ஜஸம் ॥

நிஸ்வாஸஞ்ச ஸம்போதிந்யா: த்ருதீயம் ஸ்ரீஸநிர்மிதம் ।
ஸாராஸாரவிவேகஜ்ஞா: விஶ்வாஸஞ்ச விபஸ்சித: ॥

முக்ய கவனிப்பு.

தகவகூணாதிஸெவு த்ரிதீய ஸிம்ஸெ த்ரிதீயஹாகத்தில் கடைசியில் ஓர் விஜ்ஞாபனம் என்று மகுடமிட்டு எழுதிய விஷயங்கள் ஸ்வகூதாதிரு ஸ்வ ஙுநிஊூரதாவிடத்திலேயே அன்வயிக்கின்றன என்பதை ஸ்ரூமீவாஊாகநூாயெந இங்கு காண்பிக்கிறோம்.

1. இவர் தான் பிம்பம் 2 பாகம் 2-ல் 50-ம் பக்கத்தில் ஸ்ரீவஞவாஸிஜாதத்தில் நின்றும் ப்ரமாணம காட்டத்தொடங்கி தெரிவணிஷகஸ்ய என்றதை எடுத்து அதற்கடுத்த யதிஷ்ாஹகூரொநந, யயா ஹி ரயகாராஷ்டிஃ, யதாஜ்ராவெகூணாதள தூஜதூாதிகளை விட்டு விட்டு மேல் யதாயீதி கூஊவாயாகூ என்று எழுதி வைதிகமந்த்ராதிகாரத்தை மறைத்து தாந்த்ரிகமந்த்ரத்திலதிகாரத்தை ஸாதிப்பதாகச் சொன்னது மூலவிரோதம்.

2. பிம்பம் 2பாகம் 2.ல் 48 பக்கத்தில் இதின்மேல் என்று தொடங்கி, நிஃவாஸத்திலுள்ளது என்றவளவும் நிஃவாஸத்திலில்லாத விஷயங்களை அநுவதித்து தோஷம் சொல்லுகிறார்.

3. மேலும், வணயெகூ என்ற ஶப்தத்திற்கு இவர்தான் கவஷிவஷாயஷகூந பண்ணியிருக்கிறார்.

4. பிம்பம் 2 பாகம் 2-ல் 58, 59-பக்கங்களில் மூலமந்த்ரத்வயங்களுக்கு தோஷ பரிஹாரங்கள் துல்யமில்லை என்று முதலில் சொல்லி பின்பு ஸப்ரமாணம் அவைகளுக்கு துல்யம் ஸாதிப்பதால் ஸ்வவஷிவஷாவரவாகூவிலொயழு ।

5. உதாரகஷீயஶெவ நாதிவஸஷிஸிவிரவிதமும், பெங்களூர் ஐஸிஷீஊதூாகூரஶாலையில் அச்சிட்டதுமான ஊஊ

க்ஷத்ரியவாயஸம்ஹ்ருதஸம்ஹிதாத்தில் 13 பக்கத்தில் வியவஸ்தாவியவ ஸாரேணைவ ஸ்த்ரீகளுக்கு வித்யாதிகாரம் ஸம்பந்நம் ஸாதித்திருப்பது பூர்வபக்ஷ்யுக்தப்படி ஸ்த்ரீஸமானயோகிகளான ஶூத்ரர்களுக்கும் ஸித்தமாகையால் ஸர்வபூர்வபக்ஷ்யவாக்யவிரோதம் இந்த பூர்வபக்ஷிக்கே ஸித்திக்கிறது.

6. மைசூர் கவர்ண்மெண்ட் ஓரியண்டல் லைப்ரெரியில் வ்யாஸஸூத்ரத்ருதாரவணம் தாஜகோஶத்தில் நிஶ்வாஸத்திலெடுத்த "அத்ருஷ்ட ஐதிஹ்யாதி வசநத்துடன் காலத்ரயத்திலும் அனேவராலும் காணலாயிருக்க இந்த பூர்வபக்ஷிதான் இந்த க்ரந்தத்தையே அவமதிப்பது அதிஸாஹஸம். இப்படியிருக்க ஸித்தாந்திபேரில் ப்ரமாணகல்பநாதோஷம் சொன்னதும் வஞ்சிதவரிஹாஸ்யமாமத்தனை—இப்படி வாக்யதம் காண்க.

ஸ்ரீ விலாஸம் பிரஸ், ஸ்ரீரங்கம்.

பக்கம்.	வரி.	ஶோதம்.
2	13	வ்ரண
3	4	நிஷேயித்ததால்
,,	,,	ஶ்ரோ
,,	22	ந்யாயத்தால்
4	5	வ்ருக்ஷ்த
4	19	ஸ்வாஸ
5	13	ஸூக்ஷ்மஹேதுந
5	24	என்று
6	10	தர்ஶிப்பித்ததாலும்
7	7	கௌந
7	21	ஷிம் 2 ஷா 2
7	26	லாகவத்தால்
9	5	ஜ்ஞனே
9	19	ஷீஜா
10	1	ஸமவ்ருந்தாரோ
10	22	உவநயநாம்ஙகம்
11	10	காலத்தில்
11	12	வெஷிம்
11	14	ஹஸ்த்ரா
11	20	ஆஷ்ஶமாயநம்
13	27	வ்யஷ்டிம்
14	28	வனகாக்ஷராம்
14	23	த்வயமும்
15	14	ப்ரதிஜ்ஞை செய்து
20	13	உத்கர்ஷாபாதகம் பூர்த்தியே
22	4	தஷயடும்
23	15	ஷடமு
25	11	அநுகூலங்களான
26	3	உபக்ர
28	27	அக்னி
30	13	ஸவ்ராரோண்யம்

ஸ்ரீ:

விளம்பரம்.

ஸ்ரீ. கோ. க. வா. அப்பன் ஸ்வாமி அருளிச் செய்த க்ரந்தங்கள்.

தத்த்வத்ரயோபந்யாஸ:	0—2—0
ஊர்த்வபுண்ட்ரவிசார:	0—1—0
தத்த்வஸாரபோதிநீ	0—2—0
தத்த்வஸாரபோதிநீ 2-வது நிஶ்வாஸம்	0—4—0

இவைகள் கிடைக்குமிடம்:—

ஸ்ரீ விலாஸ புஸ்தக சாலை,

கீழச் சித்திர வீதி, ஸ்ரீரங்கம்.